

**Video: Atomkraftens
renæssance og dens brug for
Oase-planen og
international økonomisk
udvikling v/ Thomas Grønlund
Nielsen.**

**2. del af vores møde den 2.
marts 2024.**

Thomas Grønlund Nielsen er cand. scient. i fysik fra Niels Bohr Institutet.

Forfatter til atomkraft trilogi:

- "Niels Bohr må vende sig i sin grav" (2013)
- "Den Grønne Atomkraft" (2018)
- "Den grimme atomælling" (2022)

**Møde den 2. marts: Støt
LaRouches Oase-plan for fred
gennem udvikling**

mellem Israel og Palæstina og området.

Se også videoen fra 2. del om atomkraft for Oase-planen og internationale udvikling

Talere: Ulla Sandbæk, fhv. præst og parlamentariker; Thomas Grønlund Nielsen, fysiker; Tom Gillesberg, formand.

Program:

1. LaRouches Oase-plan for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina

Tom Gillesberg, Schiller Instituttets formand

Tom vil vise Oase-plan videoen. Du kan også se den her, med skriftlig dansk oversættelse:

Video: Støt LaRouches Oase-plan for fred og udvikling mellem Israel og Palæstina, og i Sydvestasien

2. Danmark har pligt til at forhindre Israels folkedrab i Gaza

Gæstetaler: Ulla Sandbæk fra borgerforslagets initiativgruppe.

Pastor emerita dvs. pensioneret præst

Medlem af Europa-Parlamentet for Folkebevægelsen mod EU 1989-1994 og for

JuniBevægelsen 1994-2004.

Folketingsmedlem for Alternativet 2015 – 2019.

Art of Living lærer på Vestbredden i Palæstina 2004-2011, 2 gang 3 mdr. hvert år, hvor hun underviste kvindelige politiske fangere.

3. Atomkraft for Oase-planen og international økonomisk

udvikling

Gæstetaler: Thomas Grønlund Nielsen

Cand. Scient. i fysik fra Niels Bohr Institutttet.

Forfatter til atomkraft trilogi:

- "Niels Bohr må vende sig i sin grav" (2013)
- "Den Grønne Atomkraft" (2018)
- "Den grimme atomælling" (2022)

(Billede: Linked In)

Video: Stop folkemordet i Gaza// Oase-planen for fred gennem økonomisk udvikling. Schiller Instituttets møde den 16. december 2023

Program:

Stop folkemordet i Gaza, ved Tom Gillesberg, formand.

Lyndon LaRouches og Schiller Instituttets Oase-plan for fælles økonomisk udvikling i Israel-Palæstina, ved Feride Gillesberg, næstformand.

Følgende video fra 2010 blev vist under foredraget om Oase-planen:

Invitation:

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og international leder sagde den 9. december:

“Angrebet den 7. oktober, hvor 1.200 mennesker blev dræbt, skal helt klart fordømmes. Men den israelske hær fuldstændig uforholdsmæssige angreb siden da har dræbt mere end 16.000 palæstinensere, hvoraf 70% var kvinder, børn og ældre, og et ukendt antal er begravet under murbrokkerne fra ca. 60% af alle huse i Gaza, som er blevet ødelagt eller beskadiget. Der er ingen mad, vand, medicin, elektricitet eller husly. 2,3 millioner mennesker er blevet fordrevet fra nord til syd, hvorefter de bliver bombet, uanset hvor de flygter hen. Der er ikke noget sikkert sted i Gaza, og nu bliver et meget stort antal mennesker “koncentreret” i et lillebitte område nær grænsen til Egypten.

“Der må omgående komme en våbenhvile, og der må indkaldes til en omfattende konference for Sydvestasien, som Kina har foreslået, for at gennemføre en to-statsløsning baseret på en generel økonomisk udviklingsplan, som Oase-planen, der blev foreslået af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, allerede i 1975. “

Det er folkemord.

Vi må gøre alt for at stoppe krigen, men også højne debatten gennem at komme med løsninger for en fælles fremtid. Her er citater fra EIR's leder den 1. december:

“Det er yderst vigtigt at forstå, at LaRouches Oase-plan er det manglende løsningskoncept og den strategiske flank, der nu er tilgængelig for at mobilisere kræfter i hele verden. Oase-planen, eller en tilnærmelse, må gennemføres samtidig med vedtagelsen af en tostatsløsning i Palæstina, en løsning, som Benjamin Netanyahu for nylig har erklæret, at han agter at modsætte sig, uanset hvad verden mener.”

Under mødet sagde Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale leder, "Så når vi siger, at vi nu er nødt til at placere Oase-planen midt i denne diskussion, sker det ikke i et vakuum, men det er den eneste måde, hvorpå vi kan håbe at løse denne krise ved at bruge det faktum, at momentum var til stede for det nye økonomiske system omkring BRIKS og BVI (Bælte- og Vej-Initiativet), der blev udvidet til Sydvestasien... Det vi ønsker at gøre, ved at placere Oase-planen midt i det hele, er at få folk i alle landene i Sydvestasien til at kæmpe for en bedre fremtid, til at kæmpe for deres ret til at have en anstændig levestandard, til at have uddannelses- og sundhedssystemer og meget andet til deres børn og børnebørn."

En vigtig del af Oase-planen er at bygge mange afsaltningsanlæg, der producerer ferskvand, som kan gøre ørkenen grøn. Atomkraft vil være den mest effektive måde at forsyne disse anlæg med strøm.

(Udsat pga. sygdom: Fordraget om atomkraft ved Thomas Grønlund Nielsen)

Baggrund:

Video: Folkemordet i Gaza er afslutning på USA's og Vestens dominans. BRIKS+ er fremtiden. POLITISK ORIENTERING den 11. december 2023 med formand Tom Gillesberg.

Video: Hvad førte til krigen i Gaza, og hvad er exit-strategien?

Med Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien. Fra mødet i København den 11. november 2023. På engelsk.

Hæfte: Våbenhvile nu! Stop voldsspiralen. NYHEDSORIENTERING september-oktober 2023.

Da demokrati blev et skældsord

Den 29. marts 2023 (EIRNS) – Kloge nationer og befolkninger ved, at når USA begynder at belære andre om “demokrati”, så er det mest høflige at finde et toilet, inden det går helt galt. Denne uges “topmøde for demokrati” er netop en sådan begivenhed. Faktisk er det så hyklerisk, at selv helt igennem fordærvede medier som Washington Post og Financial Times krummede tær blot ved tanken. Et medlem af Council on Foreign Relations gik så langt som til at påstå, at “topmødet for demokrati er en dårlig idé, som [ikke] vil forsvinde”.

Man behøver dog ikke være en højt betalt akademiker for at konstatere dette. Den “liberale” vestlige verdens degeneration og sammenbrud er tydelig for alle at se, med fattigdom, narkotikamisbrug, moralsk ligegyldighed og omsiggribende vold. Protestbevægelser vokser fortsat i Europa i modstand mod nye forsøg på at privatisere og presse befolkningen. “Grøn” lovgivning truer med at forhøje de allerede dræbende energipriser, hvilket selv nogle af de mest indædte troende – i Tysklands tilfælde – er begyndt at afvise. Storbritanniens kong Charles besøger Tyskland den 29.-31. marts – vil han i betragtning af den gryende uro i Tyskland selv blive kastet på møddingen?

Hykleri er en underdrivelse. En bedre beskrivelse ville være villige meddelagtige – eller gerningsmænd – i forbrydelser med massedrab i hele verden. Efterhånden som modstanden vokser mod Vestens stedfortræderkrig i Ukraine mod Rusland, midt i den stadig mere indlysende umulighed at vinde over Rusland “på slagmarken” – en kendsgerning, som selv Zelenskij åbenlyst bekymrer sig om – optrapper USA yderligere i retning af en

potentiel atomar konfrontation mod Rusland. Hvad mere er, USA intimiderer og afpresser dem der ikke følger trop, og kræver nu af Argentina, at landet skal stoppe alt samarbejde med Kina, og er forfærdet over at Honduras har valgt at bryde forbindelserne med Taiwan. Måske er dette "Demokrati med angloamerikansk særpræg".

Til sammenligning vil mange påpege, at det nye paradigme i relationerne, der vokser ud af venskabet mellem Kina og Rusland sammen med BRICS-Plus og SCO, er det sande demokrati, mens det imperialistiske Vesten udgør autokratierne. Dette synes bestemt at være tilfældet, hvis man ser på de igangværende afledte konsekvenser, som aftalen mellem Saudi-Arabien og Iran den 10. marts har for hele den Sydvestasiatiske region – man kan bestemt ikke *diktare* fredelige relationer. Den iranske udenrigsminister er i øjeblikket i Moskva, hvor han fremmer denne proces og underskriver vidtrækkende økonomiske og udviklingsmæssige aftaler med Rusland. Saudi-Arabien har også formelt godkendt et såkaldt MOU (aftalememorandum) om at blive en dialogpartner i SCO. I september underskrev Iran dokumentation for sin ansøgning om at blive permanent medlem af SCO, og nu er de to lande i stigende grad i dialog.

Desuden er Kina vært for Boao Forum for Asien den 28.-31. marts, en bemærkelsesværdig samling af forretningsfolk og andre ledere fra alle hjørner af verden, der mødes for at drøfte de enorme investeringsmuligheder, der ligger forude, da vækstraterne i Asien sigter mod at overgå det globale gennemsnit med en faktor tre. Dette fulgte efter sidste uges Rusland-Afrika-konference i Moskva, hvor 40 nationer var repræsenteret for at drøfte økonomiske muligheder i modsætning til påstandene om, at Rusland er "isoleret" og "desperat". Endvidere indviede præsident Hakainde Hichilema i Zambia en ny dæmning med vandkraft (bygget i samarbejde med Kina), som vil øge landets strømkapacitet med hele 27 %.

På trods af disse eksempler på ægte demokratiske fordele i

modsatning til autokratisk styre og dominans afspejler det faktisk ikke den virkelige verden. Selv de, der er mest engageret i "demokratiske" værdier og i at afvise "autoritære" værdier, vil fejle. Dette er faktisk ikke det princip, der ligger til grund for et nyt paradigme for relationer. Et perfekt demokrati vil ikke bane vejen til en bedre fremtid – det kan det ikke.

I stedet for en sådan mislykket målestok kan man overveje, hvad Helga Zepp-LaRouche påpegede i sit dokument "Ti principper" fra november sidste år. I sit forslag til principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur beskrev hun følgende:

"For at overvinde de konflikter, der opstår på grund af stridende meninger, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over undersåtterne, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i samklang med det fysiske univers' lovmæssighed. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde passende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng kan findes i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer." (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

Med andre ord er der en lovmæssighed i universet, og det er forskellen, om vi vælger at handle i overensstemmelse med denne lovmæssighed eller ej – ikke den særlige form eller smag, vi bruger for at nå dertil. I den henseende er eksplosionen af et nyt system af relationer i verden, som finder sted omkring BRICS-Plus og andre, præcis dette. Kinas løft af over 800 millioner mennesker ud af fattigdom og dets forpligtelse til at fortsætte sådanne fremskridt i alle andre lande i verden er i overensstemmelse med naturretten, og ikke blot med den demokratiske lov. At modsætte sig dette er at

modsætte sig et universelt princip.

Vesten må vågne op og se virkeligheden i øjnene. Mulighederne for samarbejde omkring denne form for fælles mål er uendelige, og det er måske den eneste måde, hvorpå man kan redde sit liv.

Opfordring til en international krisekonference for at reorganisere det bankerotte finansielle system. Skriv gerne under

Skriv under herpå Schiller Instituttest amerikanske hjemmeside.

Den 14 marts (EIRNS)

Af Helga Zepp-LaRouche

De rystelser i det finansielle system, der kunne mærkes rundt om i verden, og som blev udløst af stormløbet mod Silicon Valley Bank (SVB) i USA, dens efterfølgende lukning og anbringelse under konkursbehandling, er et klart signal til alle regeringer i verden om at handle hurtigt for at forhindre en gentagelse af krisen i 2008 i større skala – større og mere dødbringende, fordi alle centralbankernes såkaldte "instrumenter" er blevet udtømt.

I betragtning af det finansielle systems ekstreme gældsætning kombineret med en derivateksponering på to billioner dollars, er " Altingboblen" truet af den skæbne, som Wall Street-guruen Bill Gross sammenlignede med en supernova – en klart lysende stjerne, der pludselig brænder ud. Der er ingen løsning inden for systemet mellem Skylla, i form af en finansiell stramning, der udløser voksende margin calls og et run på bankerne, som det skete før SVB's problemer, og Charybdis, i form af en tilbagevenden til QE, kvantitative lettelser – og en hyperinflation, der æder gælden op – der findes ingen løsning inden for systemet. I begge tilfælde, hvad enten det er et pludseligt sammenbrud af hele systemet eller en hyperinflationær devaluering, der ødelægger folks livsværk, er den potentielle skade for milliarder af mennesker og den sandsynlige død af millioner af mennesker uacceptabel.

Den manglende håndtering af de grundlæggende årsager til den systemiske krise i det finansielle system i 2008, og de 15 år der siden er gået med uforsvarlig likviditetsskabelse ved hjælp af kvantitative lempelser (QE) – nul, og endog negative renter på bekostning af økonomiens fysiske kapacitet – kombineret med geopolitisk motiveret økonomisk vanvid, såsom sanktioner, der rammer de vestlige økonomier i et gigantisk tilbageslag, resulterer i et sammenbrud af systemet. Hverken Schachtiansk sparepolitik eller redningspakker, "bailouts" eller "bail-ins", vil afhjælpe situationen. Kun en afslutning på kasinoøkonomien og en tilbagevenden til sunde investeringer i den reelle, fysiske økonomi, der sigter mod at øge økonomiens produktivitet gennem kapitalintensiv og energirigtig økonomisk produktion, vil være tilstrækkeligt.

Hvis FDR var i live, ville han erklære en ferie for bankerne, gennemføre en Glass/Steagall-bankadskillelse, en New Deal og tilbyde amerikansk deltagelse i et nyt Bretton Woods-system i overensstemmelse med sin oprindelige hensigt om at yde massiv kredit for at øge levestandarden for befolkningen i det Globale Syd. Desværre kan man ikke forvente, at den nuværende

amerikanske kongres har formatet eller visdommen til at gøre det samme.

Selv om bestræbelserne fra EAEU (Eurasisk Økonomisk Union), SCO (Shanghai Samarbejdsorganisation) og BRICS-Plus på at skabe en ny råvarebaseret valuta og et nyt finansielt system måske endnu ikke er nået tilstrækkeligt langt, på grund af alle mulige restriktioner og levn fra tidligere fremgangsmåder, kan begivenhedernes dramatik tvinge til at fremskynde realiseringen af de nuværende intentioner. Da den meget reelle mulighed for et ukontrolleret sammenbrud af det finansielle system kan forstærke faren for, at den nuværende stedfortræderkrig mellem NATO og Rusland, med Kina i baggrunden, eskaleres ved et uheld eller en fejlvurdering, er det nødvendigt at handle omgående.

Der må straks afholdes en krisekonference, hvor regeringerne signalerer til verden, at de vil samarbejde med god vilje om at gå over til en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til samtlige nationers interesser på planeten. Det indledende skridt i en sådan ny arkitektur bør være gennemførelsen af de Fire Love, som Lyndon Larouche foreslog: et globalt Glass/Steagall-system, et system af nationale banker, et nyt kreditsystem og internationalt samarbejde om den næste generation af videnskabelige og teknologiske investeringer, f.eks. i kernefusion og rumforskning.

Denne krisekonference skal finde sted enten som en konference i FN's Generalforsamling eller i G20-regi. Hvis disse institutioner ikke er i stand til at reagere, må der findes andre initiativtagere, f.eks. BRICS-Plus, SCO eller en kombination af forskellige repræsentative institutioner. Når menneskehedens velfærd og muligvis dens eksistens er på spil, må alle ideologiske hindringer overvindes.

Skriv under herpå Schiller Instituttest amerikanske hjemmeside.

En uge med forandringer

Den 26. februar 2023 (EIRNS) – Den seneste uge har været en uge med forandringer, både i NATO-land og i verdens nye eurasiske magtcentrum. Anti-krigsdemonstrationer i USA og Europa markerede ugens afslutning. LaRouche-bevægelsens indlæg i den amerikanske kongres, spørgsmålet om sanktioner mod Syrien og ødelæggelsen af Nord Stream-rørledningen gav ekstra kraft og retning til kampagnen for et nyt paradigme i verden. Kina fordømte med fornyet skarphed det, som landet betragter som USA's overherredømme, og fremlagde samtidig sin egen vision for et omfattende nyt paradigme – det Globale Sikkerhedsinitiativ – med specifik anvendelighed på den antirussiske konflikt, der udfolder sig på Ukraines nuværende (og tidligere?) territorium.

Hvilken yderligere udvikling er der i vente? Det amerikansk-britiske NATO-apparatet gør alt, hvad de kan, for at forhindre enhver modstand mod deres foretrukne "regelbaserede orden", men de er ved at tabe.

Ved afstemningen i FN's Generalforsamling, hvor man krævede, at Rusland skulle trække sig ud af Ukraine, undlod flere lande, der omfatter halvdelen af menneskeheden, herunder Rusland, Kina, Indien og Pakistan, at stemme hverken for eller imod. Det Globale Syd har gentagne gange gjort det klart, at de ikke vil lade sig trække med ind i en krig mod Rusland.

Og nu, med de millioner af mennesker der har deltaget i demonstrationer i NATO-landene i de seneste uger, er oligarkiet også ved at miste deres egne befolkninger. Hvad skal man gøre? I Tyskland er politikere som Habeck, der går ind for krig, i gang med at kræve undersøgelser af lederne af de demonstrationer der går ind for fred, som om kun

forbryderiske motiver kunne få nogen til at støtte en afslutning på krigen. Dette går hånd i hånd med fremme af en politik og love, der angiveligt er rettet mod desinformation, og som uanset hensigten hos dem der støtter dem, ville have den virkning, at regeringerne kunne erklære, hvad der er sandt, og hvad der er falsk.

Hvis befolkningen i NATO-land kan overvinde krigslysten, er der en chance for en fredelig fremtid med hurtig udvikling og vækst. Udenrigsministrene fra Rusland, Syrien, Tyrkiet og Iran forbereder sig på at mødes. En stor vandkraftdæmning i Pakistan har rundet en vigtig milepæl i sin opførelse. Næsten ti års arbejde med Jing-Jin-Jis udvikling i området omkring Kinas hovedstad Beijing blomstrer i form af forbindelser, økonomisk vækst og renere luft. Vi har så meget at udrette!

Fornuftens tidsalder eller menneskehedens udslettelse?

Den hensynsløse levering af stadig flere og endnu tungere våben til Ukraine må straks ophøre. "Fortællingen" om, at der ikke er nogen røde linjer, at "Ukraine skal vinde", og at "Rusland skal ødelægges" er vanvittig. Den stærkeste atommagt på jorden, Rusland, kan ikke tabe krigen, men vi kan allesammen tabe den i fællesskab. Enhver optrapning, såsom et angreb på Krim eller angreb inde på Ruslands territorium, er fuldstændig vanvittig. Ideen om en "vundet" begrænset regional atomkrig, der kan vindes, vil på kort sigt betyde en atomkrig på global skala. Dette vil blive efterfulgt af mange års atomvinter, hvilket vil være afslutningen på livet på jorden. Det er det, som krigsherrerne leger med!

Denne krig handler ikke om Ukraine. Det ukrainske folk er ved at blive knust i en stedfortræderkrig med geopolitiske formål, og vi "hjælper" dem ikke ved at forlænge denne udmærkede krig til den sidste ukrainer. Denne krig afspejler det faktum, at vi befinder os i en afgørende forandring, at vi er ved at afslutte den koloniale undertrykkelses æra, og at landene i det Globale Syd nu forlanger deres medfødte ret til udvikling. Bestræbelserne på at opretholde den unipolære verden er forgæves, for den eksisterer ikke længere. Den gamle orden, som hverken følger regler eller er i orden, forsøger at forhindre en ændring af status quo, som beskytter milliardernes rettigheder, men ignorerer de milliarder af mennesker, der lider under knaphed.

Denne såkaldte regelbaserede orden forsøger nu at etablere et Globalt NATO gennem et indbyrdes forbundet netværk af militære traktater, herunder NATO-EU-aftalen, AUKUS (Australien-Storbritannien-USA-partnerskab) og den britisk-japanske "aftale om gensidig tilgang", som mere og mere ligner en march mod et globalt opgør med Rusland og Kina, hvis fremgang ses som en eksistentiel trussel. Ifølge Evan Ellis, USA's Army War College's interne ekspert i forholdet mellem Latinamerika og Kina, vil der uundgåeligt komme en krig med Kina om Taiwan senest i 2025, og denne krig vil foregå globalt.

Midt i denne optrapning har Seymour Hersh kastet en sand realitetsbombe ved at fremlægge resultaterne af sin undersøgelse af sabotagen af Nord Stream-rørledningerne: at det var USA, der stod bag. Han beskriver, hvordan den hemmelige amerikanske planlægning af at sprænge Nord Stream-rørledningerne i luften begyndte mere end ni måneder i forvejen, og at der var en stor debat inden for efterretningstjenesterne om, hvorvidt det skulle gennemføres eller ej, i betragtning af potentialet for et gigantisk tilbageslag. På en pressekonference med den tyske kansler Scholz den 7. februar 2022 fortalte præsident Biden de forsamlede medier, at hvis Rusland trængte ind i Ukraine,

havde USA metoder til at sikre, at Nord Stream-rørledningen ville blive stoppet fra at fungere. Kansler Scholz stod der som en lille dreng uden at sige et mumlende ord dengang – og frem til i dag. Tyskland er ved at blive afindustrialiseret som resultat heraf.

Der må straks foretages en international undersøgelse af Hershs påstande med deltagelse af Rusland. For hvis det er sandt, at USA og Norge har saboteret rørledningerne, er konsekvenserne af afgørende betydning. Hvad skal Tyskland bruge fjender til med sådanne venner? Hvis Hershs anklager er sande, kan det meget vel betyde enden på NATO.

Vi er nødt til at stoppe krigsfaren ved at standse våbenleverancerne til Ukraine.

Vi skal gøre alt for at finde en diplomatisk løsning. Med indrømmelserne fra den tidligere tyske kansler Merkel og den tidligere franske præsident Hollande om, at de aldrig havde til hensigt at lade Minsk-aftalen blive gennemført, er tilliden til de internationale forbindelser med disse nationer og deres allierede blevet ødelagt. Derfor må der gøres alt for at støtte pave Frans' tilbud om at benytte Vatikanet som mødested til at føre forhandlinger uden forhåndsbetingelser mellem Rusland og Ukraine. Hvis Brasiliens præsident Lula danner en fredsgruppe bestående af nationer fra det Globale Syd, bør dette tilføjes for at støtte pave Frans' bestræbelser.

Men ud over disse umiddelbare skridt er vi absolut nødt til at overvinde den geopolitik, som førte til to verdenskrige i det 20. århundrede. Vi er nødt til at realisere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresser for hvert enkelt land på planeten – en lektie, vi burde have lært af den Westfalske Fred – og vi er nødt til at indse, at der ikke kan være fred uden udvikling.

Principper for en varig fred

Vi må drøfte de principper, som menneskehedens fremtidige orden kan bygges på, så vi kan være i stand til at forvalte os selv. Den fremtidige verdensorden skal garantere liv og kreativt potentiale for alle mennesker på planeten og må derfor afskaffe sult, fattigdom og underudvikling. Vi er nødt til at udarbejde og skabe institutioner, der kan realisere disse mål. Der er mange nyttige historiske referencepunkter for opbygningen af en sådan retfærdig ny orden, f.eks. Franklin D. Roosevelt's oprindelige intentioner med Bretton Woods-systemet, for at øge levestandarden markant i landene i det Globale Syd, samt FN-pagten. Der er Kinas forslag om GSI, det Globale Sikkerhedsinitiativ, og GDI, det Globale Udviklingsinitiativ.

Vi er helt klart nået til en korsvej i menneskehedens historie, hvor vi enten selvdestruerer os i en global atomkrig, eller også indser vores potentiale som den eneste hidtil kendte kreative art i universet, og derfor finder en løsning der overvinder de nuværende konflikter ved at etablere et højere niveau af fornuft. Et godt eksempel på denne tankegang blev præsenteret for verden i det 15. århundrede af Nikolaj af Cusa med hans "Coincidentia Oppositorum", "Modsætningernes Sammenfald", som går ud fra en forståelse af, at den Ene har en højere magt end de Mange.

Det er på høje tid, at vi bringer den politiske, økonomiske og sociale orden på jorden i overensstemmelse med universets faktiske fysiske love, hvilket også vil give anledning til en ubegrænset optimisme med hensyn til den kreative lovmæssighed, der ligger til grund for skabelsen. Hvis vi ændrer vores tankegang på denne måde, kan vi forme vores fremtid på måder, som kun få mennesker har en anelse om i dag.

Vi vil snart anvende termionuklear fusionskraft kommercielt og løse energimangel; vi vil samarbejde med Afrikas nationer om at opfylde Afrikas løfte som fremtidens kontinent; vi vil

samarbejde om international rumforskning og -rejser; vi vil øge levetiden ved at opdage helbredelsesmetoder for mange sygdomme; og vi vil skabe en ny kulturel renæssance for at fejre vores arts kreativitet, for blot at nævne nogle få af de mange vidunderlige ting, vi vil være i stand til at udrette.

Tilføj dit navn til “Åbent brev til pave Frans fra politiske og sociale ledere”: Vi støtter din opfordring til øjeblikkelige fredsforhandlinger”.

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/open_letter_to_pope_francis

Bliv medlem af Schiller Instituttet!

Seymour Hersh: How America Took Out The Nord Stream Pipeline

New York Times kaldte det et “mysterium”, men USA gennemførte en skjult havoperation, som blev holdt hemmelig – indtil nu.

Schiller Instituttet mener at Seymour Hershs informationer burde undersøges nærmere – også her i Danmark. Eksplosionerne blev udført tæt på den danske ø Bornholm.

<https://seymourhersh.substack.com/p/how-america-took-out-the-nord-stream>

Foto: Arina Krasnikova, Pexels CC0

Hvor er vi “henne”, og hvad stiller vi op med det?

Den 9. januar 2023 (EIRNS) – Det internationale Schiller Institut og LaRouche-bevægelsen i mange lande rundt om i verden iværksætter en kampagne i løbet af de kommende seks uger for at katalysere en international massebevægelse, der omfatter både det såkaldte Vesten og det Globale Syd, med kravet om at der straks indledes ubetingede forhandlinger for at løse den ukrainsk-russiske konflikt, før vi alle bliver sprængt i luften af en atomkrig. Denne fælles fortløbende mobilisering i løbet af de næste seks uger vil blive målrettet gennem en række konferencer, der drøfter de ideer, der er nødvendige for at skabe en “verdensrevolution” for fred og udvikling, og som vil være optakt til en dag med internationale demonstrationer mod krig den 19. februar.

NATO-landene insisterer på, at der ikke kan indledes fredsforhandlinger, medmindre Rusland er blevet besejret på slagmarken. Den vanvittige mentalitet hos den nuværende ukrainske ledelse, som NATO benytter for at opnå dette, kom til udtryk i det chokerende interview, som Ukraines ambassadør i London, Vadym Pyrstaiko, gav til Newsweek for to dage siden, hvori han præsenterer Ukraines mission som værende at ødelægge Rusland, om nødvendigt på bekostning af nationen og dens befolkning. Vi “mister folk til højre og venstre”, erkendte han, og antallet af militærfolk, civile og hele byer, der er gået tabt, er “enormt”. Men, insisterede han, vi er NATO’s bedste chance for at besejre Rusland, for “der er ikke mange nationer i verden, der ville tillade sig at ofre så mange liv, territorier og årtiers udvikling med det formål at besejre ærkefjenden”.

Dette er vanvittigt. Nu er der behov for en folkelig bevægelse. Hvordan kan vi i tide vække nok mennesker til at stoppe dem, der står bag disse vanvittige bestræbelser?

Til at begynde med kan du tilslutte dig til de titusinder af mennesker, der nu ser udvekslingen mellem den åbenmundede tidligere våbeninspektør Scott Ritter fra marineinfanteriet, den uafhængige senatorkandidat Diane Sare fra New York og Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche, som fandt sted søndag den 8. januar under "The Sare for Senate Policy Discussion" om emnet "Can Nuclear War Be Avoided?"

Denne omfattende diskussion demonstrerede princippet om, hvordan disse dialogprocesser kan føre til den nødvendige "verdensrevolution af idéer", især i udvekslingen mellem disse tre, der blev offentliggjort separat under den provokerende titel: "Bevis, at jeg tager fejl!" Den fortjener at blive set.

Ritter beskrev rammerne for denne kamp: "Døden sidder på en bleg hest og rider mod os, mens vi taler! Og hvis du ikke erkender dette, hvis du ikke er klar over det, så vil du ganske enkelt lykkeligt gå mod afgrunden, mod det ragnarok, som Helga omtalte. Vi står på tærsklen til en atomkrig," udbrød han. Han redegjorde trin for trin for, hvordan vi er nået dertil, hvor vi er i dag:

"Vi har verdens to største atomvåbenarsenaler, og de mennesker, der er ansvarlige for at finde frem til mekanismer til at kontrollere disse arsenaler og forhåbentlig mindske disse arsenaler, er de samme mennesker, der er ansvarlige for at modernisere arsenalerne og øge deres respektive nationale sikkerhedspositioner!

"Dette er vanvid! Bogstaveligt talt definitionen af vanvid! Jeg kan ikke finde på en hurtigere vej mod globalt selvmord, end den jeg lige har beskrevet. Der er ingen, der taler om nedrustning. Alle taler om våbenkapløb."

Ritter erklærede, at han ikke ser noget andet muligt udfald

end en russisk sejr på slagmarken, og han kan kun håbe, at NATO i så fald ikke vil "rase, rase over sit uddøende lys", og gøre en ende på den menneskelige civilisation. Han roste Helga Zepp-LaRouches og Schiller Instituttets bestræbelser for at gennemtvinge en forhandlingsløsning, men sagde, at han ikke længere troede, at en sådan fremgangsmåde var mulig. Men, erklærede Ritter, han opfordrede Helga Zepp-LaRouche til at "bevise, at jeg tager fejl".

Helga, selvudnævnt realist og "evig optimist", svarede og fremlagde sin overbevisende sag om, at menneskeheden som en kreativ art er i stand til at frembringe et større gode end det onde, vi står over for i dag.

Hun opfordrede folk til at lytte til Ritter om faren; han har ret. Men dette er et øjeblik med dybtgående forandringer, og der er elementer af håb. Pave Frans har foreslået Vatikanet som et forum for sådanne ubetingede forhandlinger, og Schiller Instituttet mobiliserer folk for at støtte forslaget. Der er blevet fremført den idé, at Brasilien under Lula-regeringen sammen med andre førende nationer i det Globale Syd, som Indien, Indonesien, Sydafrika, Tyrkiet osv., kunne fremme ubetingede forhandlinger om en fredelig løsning. Alle sådanne bestræbelser skaber mulighed for et gennembrud.

Helga insisterer: Vejen til den verdensomspændende revolution mod den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som menneskeheden fortjener, og som vil afskaffe faren for atomkrig, består i at udbrede diskussionen overalt om " idéen, at mennesket er godt, at dets natur er god, og at alt ondt i verden kommer af manglende udvikling og derfor kan overvindes.... Fordi, at afslutte krigen er det første skridt, men vi er kreative mennesker, som kan beslutte, hvilken orden vi kan leve sammen under i det 21. århundrede og forhåbentlig også i de mange årtusinder derefter."

En afsluttende bemærkning: I søndags kom der fra et usædvanligt sted en smuk vision om, hvordan menneskehedens

fremtid kan udformes. I en diskussion om de nylige gennembrud i udviklingen af fusionskraft, argumenterede videnskabskribenten Mark Whittington for, at disse fremskridt bringer menneskeheden så meget tættere på fusionsdrevne raketter, "som vil gøre forskellen mellem lejlighedsvis rejser ud i det dybe rum med henblik på videnskabelig udforskning og omdannelse af solsystemet med alle dets rigelige ressourcer til et domæne for menneskelig civilisation."

Og det var før dagens meddelelse om en ny milepæl inden for fusionsindkapsling, der er opnået i Kinas EAST-tokamak.

Zepp-LaRouche insisterer på risikoen for omfattende finanskriser i 2023 i debat på CGTN

Den 8. januar 2023 (EIRNS) – CGTN's "Road to Recovery" sendte i dag et program om at åbne Kinas økonomi og dets internationale handel, især dets forbindelse med Europa, efterhånden som Kina bevæger sig ud af deres "Nul Covid"-program. Det første af to spørgsmål, der blev stillet til "grundlæggeren og præsidenten for Schiller Instituttet", Helga Zepp-LaRouche, vedrørte emnet om Kinas forsyningskæde, og hun benyttede lejligheden til at fokusere diskussionen på den klare og aktuelle fare for et omfattende finansielt sammenbrud i 2023.

Zepp-LaRouche forklarede (kl. 21:53), at de tidligere deltageres kommentarer generelt havde været optimistiske med hensyn til indeværende år, men hun vurderede, at tænkende mennesker skulle være mere agtpågivende. Europa og USA har problemer med deres centralbanker, og det problem, der kommer til udtryk i omvæltningerne fra krypto-valutaerne, udgør blot begyndelsen. Centralbankerne er fastlåst i en skruestik: højere renter øger konkurserne, men flere kvantitative lempelser giver mere inflation. En stor finanskrisen, meget større end 2008, vil indtræffe – selv om det er vanskeligt at forudsige det nøjagtige tidspunkt. Lande, der prioriterer den fysiske økonomi, vil være i en bedre forfatning og meget bedre beskyttet mod finansielt kaos. Der er imidlertid ingen tegn i "Vesten" på, at de vil afvikle deres kasinoøkonomi.

Det andet spørgsmål, som Zepp-LaRouche svarede på, drejede sig om regeringens rolle i en krisetid (38:18). I krisetider er regeringens foranstaltninger naturligvis af afgørende betydning. Så Kina har en fordel i en sådan situation. Men som sagt vil de lande, der nu forbereder sig på et finansielt sammenbrud, være bedre rustet. På nuværende tidspunkt vil vi have en depression i Europa. Vi har en enorm energikrise. Hvis den tyske økonomi får alvorlige problemer, vil hele Europa blive berørt. Det er bedre at forberede sig på en krise end at have et optimistisk synspunkt og derefter blive overrasket. Den Eurasiske økonomiske Union (EAEU) og nogle andre lande i det Globale Syd bevæger sig i en mere realistisk retning. Jo hurtigere Europa følger denne tilgang, jo bedre vil det gå for dem.

Især professor John Gong tilsluttede sig Zepp-LaRouches fremhævelse af, at en større krise er sandsynlig i Europa, idet han påpegede, at det europæiske marked er i store vanskeligheder. "Jeg er helt enig med Helga om dette punkt." Han tilsluttede sig også sent i udsendelsen Zepp-LaRouches opfattelse af, at det er meget bedre at forberede sig på en alvorlig krise end at blive overrasket af en krise.

Link til udsendelsen:

(<https://news.cgtn.com/news/2023-01-07/Watch-China-s-optimized-COVID-19-measures-and-2023-growth-prospects-1goIay1ReSc/index.html>)

Nyhedsorientering med Tom Gillesberg:

Alt Vesten har sagt om Ukraine er manipulation og løgn

Ny multipolær verdensorden overtager verden

Ud med det gamle, ind med den nye sikkerheds-/udviklingsarkitektur

Den 31. dec. 2022 (EIRNS) – “Der er ordsprog placeret rundt omkring i Kennedy Centeret, indhugget over marmoret over søjlegangene, når man går ind. På bagsiden mod Potomac står der et; det er et citat fra præsident Kennedy, der lyder: “Jeg

ser frem til den dag, hvor Amerika ikke længere er bange for ynde og skønhed". Og jeg tænkte straks, da han blev skudt, at det var derfor, han blev skudt. Vi er bange for ynde og skønhed." – Ramsey Clark, forhenværende justitsminister i USA, citeret i dokumentarfilmen "Citizen Clark"

Hvordan kan vi ved årets udgang finde de virkemidler, hvormed vi kan inspirere folk i anglosfæren til at forsvare principper for statskunst, som de har glemt, aldrig lært eller endog aldrig hørt? At tvinge sandheden om Kennedy-mordet og ødelæggelsen af det amerikanske præsidentembede frem, for at lade anglo-amerikanske institutioner og ikke enkeltstående mordere ødelægge sagen, ville være en klar lektion i statskunst og et stærkt våben mod dem, der i dag vil føre os ind i en atomkrig med Rusland, således som de også forsøgte at gøre i 1962. En sådan sandhed er frygtelig, men også smuk. Den er befriende. Det er også den kvalitet af sandhed, som udtrykkeligt er indeholdt i de ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Disse principper fastslår, at vi og verden ikke behøver at være tragiske. Vi kan være mere end blot karakterer i et skuespil, som vi ikke har skrevet, som vi ikke har opført, og som vi ikke instruerer.

Kennedy-mordet var et mord på præsidentskabet, ikke blot på præsidenten. Senere skulle præsidentkandidat Robert Kennedy og "den mand, der var mest kvalificeret til at blive præsident", pastor dr. Martin Luther King Jr. blive yderligere ofre for den blodige, hemmelige forbrydelse. 60 år senere har den næsten taget livet af den amerikanske republik. Den har dræbt andre nationer. Det er den forbrydelse, der ligger til grund for mordet på Libyen og dets leder, mordet på Irak og dets leder, det 42 år lange (1979) overgreb på Afghanistan, det igangværende mord på Syrien og mordet på amerikanske borgere i forbindelse med de uerkendte, men sande begivenheder den 11. september 2001. (Vladimir Putin og andre ledende personer i verden kender til de indgående detaljer om meget af dette). Nu

må det kriminelle foretagende endegyldigt nedlægges, på Wall Street, i Washington D.C. og London, fordi dette snigmorderiske apparat taler om "halshugning af Moskva" og lignende forhold, der ville være blevet betragtet som vanvittige på højdepunktet af Den kolde Krig i 1950'erne og 1960'erne.

For at afsløre denne forbrydelse må folk, især amerikanere, tænke internationalt. De må tænke på at gennemføre Zepp-LaRouche's ti principper, fordi modstanden mod dem kommer fra denne internationale og interne "hemmelige regering" og dens snigmorderiske bureau. Det er derfor, at Helga Zepp-LaRouche stadig står øverst på den ukrainske drabsliste. Det er de samme mennesker, der er imod Vatikanets initiativ til at søge en fredelig løsning på den allerede påbegyndte stykvisse verdenskrig. Der er altid en højere magt end tyranni, herunder tyranni ved mord. Denne autoritet er sandheden, uanset hvor og af hvem den bliver fremsat. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

De ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur er på sin vis en aktuel omskrivning af Schiller Instituttets oprindelige mission. For 40 år siden, da idéen om instituttet første gang blev foreslået af grundlæggeren, Helga Zepp-LaRouche, håbede man, at et sådant institut ville blive hilst velkommen af amerikanske regeringsfolk og institutionelle aktører. Med udgangspunkt i Friedrich Schillers idé om, at "det er gennem skønhed, at man kan bevæge sig frem til sand frihed", kunne det blive katalysator for en kulturel og strategisk dialog og en transformation af USA, hvorigennem de kulturelle forudsætninger og afgørende faktorer for en ny vestlig alliance kunne være blevet dannet i kølvandet på præsident Ronald Reagans vedtagelse den 23. marts 1983 af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Dette "Nikolaj af Cusa"-forslag, der var uforståeligt for bl.a. USA's

udenrigsministerium, blev afvist, og Schiller Instituttet blev et uafhængigt projekt baseret på at rette op på netop det problem, som Ramsey Clark angav som den "højere årsag" til, at USA's 35. præsident John F. Kennedy blev myrdet.

Schiller Instituttet har derefter under ledelse af sin grundlægger ført en række økonomiske, kulturelle og videnskabelige politikker gennem de fire årtier, hvor det har haft kontakt med mange regeringer og har fremmet dette arbejde på måder, som i dag giver det et udsigtspunkt fra "bjergtoppen". Vi ved at nu, hvor dette år afsluttes, er tiden også løbet fra os; USA's borgere står nu over for et valg. Hvad består dette valg i?

Videokonference-"mini-topmødet" ved årets afslutning den 29. december mellem Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin var alt andet end "mini" i sine konsekvenser. Blandt de to præsidenters gensidige henvisninger til hinanden som "min gode ven" blev det klart, at mindst lige så meget af betydning ikke blev udtalt, som der blev udtrykt offentligt. En ting, som dog ikke blev overset af flere af de venlige og fjendtlige kommentatorer, var, at præsident Putin henviste til, at der ville blive et øget militært samarbejde mellem de to nationer. Der vil med andre ord ikke opstå nogen splittelse mellem Kina og Rusland i strategiske spørgsmål. Mens CNN, Bezos Washington Post og britiske nyhedskilder magtesløst skildrede et billede af "to trængte ledere med massive problemer på hjemmefronten", var andre mere skarpsindige. Alexander Mercouris og Alex Christoforou fra The Duran udtalte:

Mercouris: "Det var et meget, meget langt opkald. De talte om rigtig mange emner... Putin nævnte, at der nu er et meget intenst militært samarbejde mellem de to... Xi Jinping talte om, at deres partnerskab nu kommer til at få en global indvirkning ... på alle dele af verden... Og jeg tror, at enhver, der ser på den måde som disse to ledere taler, på interaktionen mellem de to lande, kan jeg ikke selv se dette

som andet end en egentlig alliance...

Christofoforou: "Hele denne konflikt har efter min vurdering ... faktisk også sikret Kina større indflydelse på situationen i Taiwan, hvilket er noget, som USA ikke ønskede, men som er sket... USA troede, at det modsatte ville ske. De troede, at Rusland ville blive svækket, og at det så ville tvinge Kina til at give mere efter for at opnå en slags forlig med Taiwan eller noget i den retning. Det modsatte er sket. Vesten er blevet svagere, Rusland er blevet stærkere, og det har hjulpet Kina.

Mercouris: "Absolut. Det er jeg enig i."

For ti år siden i september i år, annoncerede en dengang ny præsident, Xi Jinping, Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, og anmodede USA såvel som andre nationer om at tilslutte sig denne nye fremadrettede vej. Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche havde beskæftiget sig med Kina fra 1993 til 2013, tyve år før annonceringen af BVI, i en gensidigt nytænkende og frugtbar dialog om skabelsen af en ny platform for menneskelige fremskridt gennem "udviklingskorridorer". Dette var en metode til at udvikle det indre af planetens kontinenter, i stedet for blot kystlinjer og floder, for første gang i menneskehedens historie. Et aspekt af disse udviklingskorridorer var en ny opfattelse af den integrerede produktionsproces, som f.eks. kommer til udtryk ved fabrikkens samlebånd, som et stadigt voksende sæt af transformationer "undervejs" i produktionen, herunder selve produktionslinjen. Mindre værktøjsmaskiner og mindre industrier til samling af dele langs udviklingskorridoren ville udgøre en integreret del af processen med at producere alt det, som var nødvendigt. Man kunne starte med komponenterne på oprindelsesstedet og slutte med færdige produkter ved ankomsten. På denne måde ville transportomkostningerne falde til under nul. Korridoren tjener ikke kun til at betale sig selv, men også til sin egen vedligeholdelse og omstilling. Højhastighedstog og magnetiske svævetog er derfor, set fra dette synspunkt, ikke,

som den fysiske økonom Lyndon LaRouche understregede, blot jernbaner eller silkeveje. Kommunikationslinjer og rørledninger langs disse ruter, avancerede produktions-agrikulturelle knudepunkter, der forgrener sig fra hovedlinjerne, og de snesevis eller endog hundreder af byer, der vil blive skabt af sådanne linjer, ville indledningsvist blive drevet af fjerde og femte generation af kernefissionsanlæg og lidt senere af de allerførste hybrid-anlæg med kernefission og fusion. Det er et "win-win"-perspektiv for de næste halvtreds år på Jorden.

Husk at Vladimir Putin og Xi Jinping, kort før iværksættelsen af den særlige militære operation i Ukraine den 24. februar, mødtes i Beijing, og udsendte den 4. februar en "fælles erklæring fra Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny æra og den globale bæredygtige udvikling". (<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>) I dette dokument erklærede de to ledere følgende:

"Parterne søger at fremme deres arbejde med at sammenkæde udviklingsplanerne for Den eurasiske økonomiske Union og Bælte- og Vej-Initiativet med henblik på at intensivere det praktiske samarbejde mellem EAEU og Kina på forskellige områder og fremme øget sammenkobling mellem Asien-Stillehavsregionen og den eurasiske region. Parterne bekræfter på ny deres fokus på at opbygge det større eurasiske partnerskab parallelt med og i koordination med Bælte- og Vej-opbygningen for at fremme udviklingen af regionale sammenslutninger samt bilaterale og multilaterale integrationsprocesser til gavn for befolkningerne på det eurasiske kontinent."

Nogle i anglosfæren, som f.eks. journalisten Patrick Lawrence, erkendte den reelle betydning af det, der her blev fremført. "Det er altid vanskeligt at forstå nutiden som historie af den simple grund, at vi lever i den og ikke kan iagttage den historisk uden store anstrengelser. Men vi gennemlever en

overgang i det 21. århundrede, hvis langsigtede betydning er svær at overvurdere. Fremtiden er på vej, for at sige det på en anden måde.... Dette er overordentlig positivt.

“Vi fortolker Den fælles erklæring om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny Tidsalder”, for at forkorte dens lange titel, som et dokument af historisk betydning. To nationer har underskrevet denne, og det er for tidligt at foregribe, hvordan den vil blive modtaget af andre, især af indflydelsesrige ikke-vestlige nationer som Indien og Iran. Teksten til erklæringen, som den er oversat af Kreml, findes her og er særdeles læseværdig. Med hensyn til de følelser, de principper, den hylder, og dens potentielle betydning, kan vi sidestille den med den erklæring, der kom ud af Bandung-konferencen for de alliancefrie nationer, som Sukarno var vært for i et indonesisk bjergområde i foråret 1955.

“Dette bør gøre det klart, hvad vi mener med historisk.”

Xi Jinpings internationale forslag – ” Sundheds-Silkevejen” den 16. marts 2020 for globalt samarbejde i kampen mod nye pandemier; det Globale Udviklingsinitiativ fra september 2021; og hans Globale Sikkerhedsinitiativ efter den særlige militære operation den 21. april 2022, Globalt Udviklingsinitiativ (september 2021) – kredser alle om den samarbejdsvillige intention, som den fælles erklæring fra 4. februar om internationale relationer fremmer. Hvordan får Schiller Instituttet og LaRouche-organisationen den transatlantiske sektor “med om bord”?

De ti principper er det “cusanske” værktøj, der kan anvendes til dette formål. Groft sagt: For at diskutere Xi’s Sundheds-Silkevej med dem, der erklærer sig “anti-Kina”, skal man bruge det tredje princip: “Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige

potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.”

For at diskutere det Globale Sikkerhedsinitiativ, se på det syvende: “Den nye verdensomspændende sikkerhedsarkitektur skal gøre op med begrebet geopolitik ved at bringe opdelingen af verden i blokke til ophør. Der tages hensyn til samtlige suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde kan der udvikles midler til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, foreslået af LaRouche og fremsat som et tilbud til Sovjetunionen af præsident Reagan.”

For at diskutere det Globale Udviklingsinitiativ anvendes det femte princip: “Femte: Det internationale finansielle system skal reorganiseres, så det kan yde produktive kreditter til at opnå disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem må være at øge levestandarden markant for især nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.”

Uanset hvilke åbenlyst fremmedfjendske – eller værre – ideer folk ønsker at ytre om Kina, Rusland eller andre nationer, må vi gøre tingene fuldstændig klart for dem. Overalt, hvor man praktiserer statskunst som en kunst inden for fysisk økonomi og forædling af menneskeheden, og hvor dette udmøntes i en voksende befolknings stigende levestandard, forventet levealder, læse- og skrivefærdigheder og faglige kvalifikationer, udgør denne praksis den relative standard, der skal forsvares for hele menneskeheden, uanset hvilken form den tilsyneladende ideologiske, religiøse eller praktiske udformning antager. Engang var dette et stolt særkende for den amerikanske mentalitet, når den var bedst.

Det var denne optimistiske amerikanske indstilling, der lå til grund for JFK's taler på American University og i FN i 1963, hvor han bestræbte sig på at skabe et principielt fællesskab med det, der forekom at være USA's værste fjende, snarere end en fraktion for militære fordele i en evig krig, som ej kunne vindes, og som en dag ville udslette planeten. Hans idé var smuk, men der var dem, som var bange for ham og myrdede ham.

Man kan imidlertid ikke myrde en idé, så længe der er nogen, der er modige nok til at overveje den. Den tilstand – "frygt for nåde og skønhed" – som blev beskrevet af den afdøde amerikanske justitsminister Ramsey Clark (som først var advokat og senere ven af Lyndon LaRouche), behøver ikke, ja, bør faktisk ikke længere være, den nuværende tilstand i USA. De ti principper er, når de anvendes som et våben mod krigens mestre, nøglen til at frigøre det amerikanske folks indre bedre engle, ikke for deres egen skyld, men for verdens skyld. De gamle onde drømme om imperiet bør begraves med udgangen af dette år. I det næste år, hvor vi taler om mordet på den amerikanske stat, der er blevet begået af præsidentens internationale institutionelle mordere, kan vi gøre os fortjent til den tillid, der kræves fra andre nationer for at navigere i de farligste farvande, som menneskeheden nogensinde har navigeret i. Vi har sandhedens autoritet og den "storslåede skønhed" i de ti principper for en ny arkitektur, og vi behøver ikke mere. Det ligger i vore hænder.

Hvorfor vælge krig, når der er et univers at udforske?

Den 27.dec., 2022 (EIRNS) – Det nylige gennembrud med fusionsenergi på USA's "National Ignition Facility" (NIF)

antyder de magtfulde hemmeligheder, som naturen ligefrem bønfaller om at afsløre for engagerede sandhedssøgende! Gennembruddet er så meget desto mere imponerende i lyset af de sørgeligt lave niveauer for finansieringen af fusion generelt, og det faktum at NIF's primære mission er at bidrage med udviklingen af civilisationsudslettende atomvåben. Men erfaringerne med kombinerede inert-magnetiske geometrier – ideer, som LaRouche-stiftelsen "Fusion Energy Foundation", der blev grundlagt af LaRouche, var fortalende for for næsten et halvt århundrede siden – belyser tydeligere en vej mod de videnskabelige teknologiske gennembrud, som mere end noget andet vil definere det næste kapitel i menneskehedens historie: den kommercielt kontrollerede anvendelse af kernefusionskraft.

Vores art, som kunne være i færd med at udvikle grundlaget for en markant stigning i verdens økonomiske produktion og produktivitet, står i stedet over for den skræmmende og helt unødvendige udsigt til en anden form for fusion: civilisationens endegyldige ødelæggelse fra termionukleare fusionsvåben, udløst i en tilstand af altomfattende krig mellem verdens to største atomvåbenstater.

"Det er ikke længere nogen hemmelighed, at sejr over Rusland 'på slagmarken' er USA's strategiske mål", vurderer den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov. "USA gør alt for at forlænge og forværre denne konflikt... Allerede nu er NATO-medlemmer i realiteten blevet parter i konflikten."

Den dødbringende situation forekommer nærmest ude af kontrol for befolkningerne i NATO-landene. Der er ikke blevet afholdt folkeafstemninger om det fornuftige i at ødelægge energisikkerheden. I USA er befolkningen lige siden mordet på præsident Kennedy for næsten 60 år siden blevet mere og mere usikker på, hvem der styrer landet.

Twitter-arkiverne har allerede påvist mangfoldige overtrædelser af det første tillæg til den amerikanske

forfatning (retten til ytringsfrihed –red.), idet politiske organer har lagt pres på Twitter for at gennemtvinge censur (eller “moderation”, som det formuleres mere høfligt).

Men alt dette er intet sammenlignet med det, der kan forventes af Kennedy-arkiverne.

I et andet tilfælde af angreb på den praksis med at fortælle sandheden, har Ukraines “Center for Countering Disinformation” (skræmmebillederne er obligatoriske) på Telegram og Instagram offentliggjort en fordømmelse af Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, som “i mere end ti år ... har fremmet russisk klingende fortællinger i det vestlige informationsrum, især på Twitter”, hævder de.

Zepp-LaRouches forbrydelser? “Jeg mener, at Vesten begik en stor fejl ved ikke at lytte til Rusland om dets sikkerhedsbekymringer,” citerer de den kendte sandhedsfortæller for at sige, hvilket antyder, at kun en agent for PUTIN kunne have et sådant synspunkt.

Den fredsmission, som hun arbejder for, må gøre sig gældende, hvis de næste generationer skal sikres. Selv om de russiske lederes vurdering af, at det kan tage år eller et årti at genetablere normale forbindelser med Vesten, kan anses for at være korrekt, er der behov for et nyt terræn, hvor der udstikkes en anden historisk vej.

Pavedømmets fredsbestræbelser – en enestående institution i verden – kommer ” udefra” og fortjener støtte. Som pave Paul VI sagde til FN i 1965: “Hør de klare ord fra en stor mand, der ikke længere er blandt os, John Kennedy, som for fire år siden proklamerede: Menneskeheden må sætte en stopper for krigen, ellers vil krigen sætte en stopper for menneskeheden”. ... Det er tilstrækkeligt at minde om, at millioner af menneskers blod, utallige uhørte lidelser, nyttesløse massakrer og skræmmende ruiner har sanktioneret den aftale, der forener Dem med en ed, som burde ændre verdens fremtidige

historie: aldrig mere krig, aldrig mere krig! Det er fred, fred, der må styre hele menneskehedens nationers skæbne!"

Hvilken rolle kan USA, i kraft af sin egentlige historie, spille for at bidrage til en sådan fred?

Foto: Pixabay CC0

Kan vi være vores egen julegave? Løftet om fred i en tid med selvdestruktion

Den 23. dec. 2022 (EIRNS) – På juleaftensdag: Løftet om fred i en æra med selvdestruktion

Verden står nu enten på tærsklen til en ny æra eller på afgrundens rand. I de kommende dage formenes tilhængere af kristendommen, katolikker, protestanter og ortodokse, af deres tro til ikke blot at fejre, men også til at tænke. De opfordres til ikke blot at reflektere, men også til at "besinde sig" og vende tilbage til den snævre vej til den mission, for hvilken Kristus blev "født for at dø og genopstå". Traditionelt siges det, at verden dengang for over to tusind år siden lå "i synd og vildfarelse og længtes efter en forløsning, som havde været uopnåelig generation efter generation, indtil Kristi fødsel og derefter mission. Da foreslog Jesus en "ny frelse" for menneskeheden, en måde, hvorpå menneskeheden kunne frigøre sig fra den ubrudte cyklus af selvdestruktion: "Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele dit sind." Dette er det første og store bud. Og det andet er lig med det: Du skal elske din næste som dig selv."

I vor tid er denne foragtede fredsmision, denne smalle vej, den eneste sikre vej ud af den atomare ødelæggelse. Ingen hedonistisk/lykkesøgende gevinstberegning vil fungere, netop fordi den er baseret på snyd, som Angela Merkels bekendelse så lummert og arrogant erklærede til verden. I den nedre verden, som nu er vores verden, er der ingen udvej, ingen pragmatisk løsning, der vil være tilstrækkelig.

Hvordan kan man i den nuværende krise "hugge en sten af håb ud af et bjerg af fortvivlelse"? London Economist's utilfredshed med pavens fredsiniciativer er et kærkomment tegn på, at vi er på rette vej. De skriver: "Det er tydeligt, at Frans' bestræbelser på at positionere sig som mægler mellem Rusland og Ukraine er mislykkedes. Paven er en outsider i et sammenstød mellem to overvejende ortodokse lande. Han har også gentagne gange fjendtliggjort både ukrainere og russere med sine udtalelser og udeladelser." Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttets hensigt om at genindføre Nikolaus af Cusas metode for Modsætningernes Sammenfald i diplomatiet til en tankeløs verden, er det egentlige indhold af hendes "Ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur".

Den neokonservative (dvs. "trotskistiske" permanente revolution/permanente krigsmager) London Economist, kan ikke håndtere idéen: Det er ikke "mægling mellem", men over, og i alle nationers interesse. Det er ikke "Rusland og Ukraine", men som Vatikanets udenrigsminister, kardinal Pietro Parolin, udtrykte det: "Hvorfor så ikke arbejde sammen om at skabe en ny, stor europæisk konference?" Han gik derefter videre: Han talte om et mere flydende diplomati, der nu har taget form, og som er opmærksom på fredsbevægelsernes bidrag – "man kan ikke forspilde den længsel efter fred, der bor i så mange unge menneskers hjerter". Tilstedeværelsen af Agape som et tankeobjekt i en dialog mellem nationer, eksempelvis som denne dialog for nylig blev ført og løst ved pavens undskyldning til Rusland, kræver et niveau af overvejelser, der hæver sig over "åndelig ondskab i høje kredse", også kendt som britisk

geopolitik.

Vladimir Putins nøgterne vurdering af fiaskoen i hans og Ruslands forsøg på at engagere "Vesten" kom til udtryk i de bemærkninger, han fremsatte i onsdags. "For vores vedkommende har vi altid, eller næsten altid, forfulgt en helt anden tilgang og haft andre mål: Vi har altid ønsket at være en del af den såkaldte civiliserede verden. Efter Sovjetunionens opløsning, som vi selv lod finde sted, troede vi af en eller anden grund, at vi ville blive en del af denne såkaldte civiliserede verden når som helst. Men det viste sig, at ingen ønskede dette på trods af vores bestræbelser og forsøg, og det gælder også mine bestræbelser, for jeg gjorde også disse forsøg. Vi forsøgte at komme tættere på hinanden, at blive en del af denne verden. Men til ingen nytte." (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/70159>)

Det betyder ikke, at Putin, Rusland, Kina eller andre nationer, som alle til stadighed er mål for oligarkiske "fyrster og magter", ikke øjeblikkeligt ville reagere positivt, hvis den politiske anskuelse, som Lyndon LaRouches 40-årige dialog med den russiske intelligentsia er et eksempel på, herunder hans "Udkast til aftalememorandum mellem USA og USSR" fra 1984 om netop de strategiske spørgsmål vedrørende en retfærdig fred mellem nationerne, nogensinde blev vedtaget af nogen synlig fraktion i den amerikanske regering. (https://larouchepub.com/eiw/public/1991/eirv18n02-19910111/eirv18n02-19910111_026-the_larouche_doctrine_draft_memo-lar.pdf)

Vores mission er at ændre forholdet mellem nationerne, fra "viljen til magt", som i geopolitik – "Storbritannien har ingen venner eller fjender, udelukkende interesser" – til "viljen til sandhed" – "en kamp mod menneskets fælles fjender: tyranni, fattigdom, sygdom og selve krigen".

Disse sidste ord, der er taget fra præsident John F. Kennedys åbningstale fra 1961, antyder, hvordan en sten af håb kan

hugges ud af et bjerg af fortvivlelse, selv nu, sammen med Rusland, Kina og andre. Tænk på pave Paul VI's tale til De forenede Nationer den 4. oktober 1965 – det var første gang en pave nogensinde havde talt til dette organ. "Her når vores budskab sin kulmination... aldrig mere den ene mod den anden, aldrig, aldrig mere! Var det ikke netop dette, der var formålet med FN's oprettelse: at være imod krig og for fred? Hør de klare ord fra en stor mand, som ikke længere er blandt os, John Kennedy, som for fire år siden proklamerede: "Menneskeheden må gøre en ende på krigen, ellers vil krigen gøre en ende på menneskeheden. ... Det er nok at minde om, at millioner af menneskers blod, utallige uhørte lidelser, unødvendige massakrer og skræmmende ruiner har sanktioneret den aftale, der forener jer med en ed, som burde ændre verdens fremtidige historie: aldrig mere krig, aldrig mere krig! Det er fred, fred, der skal styre hele menneskehedens nationers skæbne!"

(https://www.vatican.va/content/paul-vi/en/speeches/1965/documents/hf_p-vi_spe_19651004_united-nations.html)

Rusland erindrer tydeligvis, måske endnu bedre end USA, hvor meget konfrontationen i oktober 1962 ændrede verden. Fra det tidspunkt handlede JFK for at redde livet for måske hele menneskeheden, som hvert øjeblik kunne blive tilintetgjort enten på grund af overmod eller fejlvurdering. Han besluttede, at der straks skulle ske en ændring i forholdet mellem USA og Sovjetunionen på kort og lang sigt. Hans tale ved American University i juni 1963, hvor han opfordrede til en fælles amerikansk-russisk rumfartsmission, efterfulgt af hans tale ved FN i september, to måneder før han blev myrdet, viser os nu, hvor meget verden kan ændres på mindre end et år. De nye spørgsmål, der for nylig er blevet rejst om mordet på Kennedy som følge af den samtidige offentliggørelse og den fortsatte hemmeligholdelse af dokumenter; Kennedys skridt tilbage fra katastrofens rand i samarbejde med rationelle kræfter i Sovjetunionen og hans samarbejdsrelation med pave Johannes XXIII, kan fremkalde en fornyet undersøgelse af den metode,

hvormed politik er blevet ført i USA siden den 22. november 1963. En sådan diskussion og fornyet undersøgelse kan endda blive grundlaget for at skabe det, som kardinal Parolin omtalte som en bevægelse blandt unge for fred.

Forestil jer et Amerika, forestil jer en verden, der er befriet fra de mentale lænker af en falsk historie, som stadig i dag binder hundreder af millioner af mennesker i deres sind. Vores insisteren på sandheden, også om den "tredje verdenskrig i flere dele", som verden i øjeblikket er ved at blive forført ind i, er den lidenskab, der kan gøre Zepp-LaRouches ti principper og den fred gennem udvikling, som de giver, til virkelighed, på trods af skeptikerne. For at gøre dette er det blevet foreslået, at vi skal være "snu som slanger og blide som duer". Endnu en anbefaling: Som en veteran fra Birmingham- og Selma-bevægelsen (i USA) for borgerrettigheder har sagt: "Forskellen mellem en protest og en bevægelse er, når folk begynder at synge deres egne sange". "Dona Nobis Pacem" er den første af disse sange, en sang af og for hele verden, og flere vil følge.

Vi ønsker jer en glædelig og fortrøstningsfuld jul!

Foto: Aleksandr Slobodanyk, Pexels CC0

Helga Zepp-LaRouches tale til mexicanske journalister, 13. december 2022

Den 13. december 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, holdt en halv times tale til sammenslutningen af mexicanske journalister med titlen "Peace

Means Respect for the Rights of Others To Develop" ("La paz significa el respeto al derecho ajeno al desarrollo").

Helga Zepp-LaRouche: Goddag. Kære Celeste Sáenz de Miera og kære sammenslutning af journalister i Mexico:

Jeg er meget glad for at tale til jer i dag, den 13. december, og jeg takker jer endnu en gang for, at I har tildelt mig prisen for "ytringsfrihed". Det betyder meget i disse dage, for ytringsfriheden er under angreb. Faktisk forsøger mange lande, hvis man ser sig omkring i verden, at kontrollere det de betegner som "fortællingen". For at give et enkelt eksempel har EU, Europa-Kommissionen, netop udsendt retningslinjer til lærere i skolerne, hvori de instruerer dem i, at de skal "afvise" falske nyheder for eleverne, hvilket betyder, at de skal korrigere det, som de betragter som forkerte fortællinger, falske nyheder, men de skal indgyde eleverne den sande fremstilling.

Dette er et utroligt angreb på børns evne til at lære at tænke og have en dømmekraft til at skelne mellem rigtigt og forkert. Det er blot et af de mange eksempler, hvor man ser, at de forskellige institutioner, efterretningstjenester og andre forsøger at kontrollere informationen fra de sociale medier.

Så ytringsfriheden er genstand for utrolige angreb. Det kan naturligvis ikke adskilles fra det faktum, at vi formentlig befinder os i det farligste øjeblik i verdenshistorien. Det siger jeg, fordi vi står på randen af en potentiel tredje verdenskrig, som ville indebære en atomkrig. Hvis det nogensinde skulle komme til en så forfærdelig begivenhed, ville det betyde civilisationens endeligt, for hvis man gennemfører en global atomkrig, skønner forskerne, at der vil følge en global atomvinter på omkring 10 år. I den periode vil stort set alle, der ikke er døde i de første timer, dø af sult i de efterfølgende år.

Det er meget tæt på. Vi er naturligvis også meget tæt på, i

den mere optimistiske variant, en helt ny økonomisk verdensorden.

Men lad mig først bruge et par sætninger på at beskrive faren. Grunden til at vi befinder os i en sådan fare, er ikke på grund af Ukraine: Ukraine er kun en brik. Det virkelige problem er, at kræfterne i det nuværende transatlantiske finanssystem ønsker at bevare kontrollen, og de er naturligvis ekstremt udfordret af Kinas økonomiske fremgang, og de forsøger at inddæmme Rusland, inddæmme Kina. Og det har stået på siden Sovjetunionens afslutning, hvor man havde et meget håbefuldt øjeblik – vi kaldte det dengang for “civilisationens stjernestund” [Sternstunde der Menschheit], for når Sovjetunionen brød sammen, ville der have været mulighed for at etablere en international fredsorden, hvilket ville have ændret hele verdensdynamikken. Men som vi nu ved, besluttede de anglo-amerikanske kræfter at forsøge at indføre en unipolær verden og brød deres løfter til Gorbatsjov om, at NATO ikke ville “bevæge sig en tomme” mod øst. Der skete i stedet fem NATO-udvidelser, og med kuppet i 2014 i Ukraine blev den nuværende optrapning i realiteten sat i gang. Det er ikke engang tilladt at diskutere, at der var en forhistorie før krigsudbruddet den 24. februar i år.

Men nu er der sket noget utroligt, og det er, at Tysklands tidligere kansler, Angela Merkel, har givet to utrolige interviews, det ene til Der Spiegel og det andet til ugebladet Die Zeit, hvor hun indrømmede, at hun i virkeligheden aldrig – og naturligvis også Frankrig – aldrig havde haft til hensigt at følge Minsk-aftalen til dørs, og på den måde bekræftede hun det, som den tidligere ukrainske præsident Petro Porosjenko havde nævnt for blot en uge eller to siden, nemlig at de aldrig havde haft til hensigt at gennemføre Minsk-aftalen, og blot brugte perioden til at opbygge det ukrainske militær til NATO-standard. Det var i bund og grund det, som Merkel bekræftede.

Det er utroligt. Jeg synes, det er meget alvorligt, for det

betyder, at hvad kan man i grunden tro på, hvis en vestlig politiker siger noget – og som bekendt skulle Tyskland og Frankrig være garanter for Minsk-aftalen, og vi har altid kritiseret, at de ikke ydede noget for at håndhæve den. Men nu viser det sig, at det hele var et skuespil.

Ruslands præsident Putin har naturligvis sagt, at han nu føler, at det var en fejl fra Ruslands side ikke at have grebet militært ind i Donbass allerede i 2014, og der var hardlinere på det tidspunkt, som grundlæggende havde presset på for at få ham til at gøre det. Og Putin havde indstillet sig på forhandlinger og troede på Tysklands og Frankrigs løfter om, at der ville blive en Minsk-aftale.

Jeg synes, det er virkelig utroligt, og det betyder simpelthen, at alle angrebene på de mennesker der sagde, at Ukraine-historien er mere kompliceret, og at det ikke kun er Putin, der er den onde, de [disse mennesker-*red.*] er grundlæggende retfærdiggjorte nu, og jeg synes, at dette bør diskuteres på passende vis i de internationale medier.

Denne situation er fortsat ekstremt farlig, fordi man har nogle fjolledede mennesker i officielle militære positioner, som for nylig har haft en relativt afslappet snak om brugen af atomvåben. De forskellige russiske embedsmænd har nu sagt, at man er nødt til at genoverveje hele Ruslands doktrin, at Rusland kun vil bruge atomvåben, hvis den russiske stats eksistens er på spil, for i mellemtiden har USA flyttet en masse taktiske atomvåben ind i Europa – mange af dem i Tyskland – og det tager kun få minutter for strategiske bombefly at bære disse atomvåben ind på russisk territorium, og derfor befinder vi os igen i en situation, som den, der eksisterede i begyndelsen af 80'erne med krisen med mellemdistancemissiler, Pershing 2 og SS-20. Dengang var der hundredtusinder af mennesker på gaderne, som advarede om, at Tredje Verdenskrig var meget tæt på.

Nu er disse mennesker ikke på gaden, og det er et meget stort

problem. Man kan i øvrigt også sammenligne situationen med Cuba-krisen, for disse atomvåben er kun få minutter fra Ruslands territorium, og forestil jer bare, hvad USA ville sige, hvis russerne eller kineserne havde atomvåben langs den mexicansk-amerikanske grænse.

Så fordi vi befinder os i denne utroligt farlige situation, som i øvrigt er forårsaget af, at den transatlantiske verdens finansielle system er ved at gå i opløsning, hvilket man kan se på hyperinflationen og centralbankernes absolutte paradoks: Hvis de ikke gør noget og fortsætter den kvantitative lempelse, vil hyperinflationen eskalere; hvis de forsøger at bekæmpe inflationen med kvantitativ stramning, truer de med mange gældsatte virksomheders sammenbrud og kapitalflugt ud af de nyindustrielle markeder. Så de vakler frem og tilbage, men der foreligger ingen løsning inden for systemet.

Det er derfor, at jeg allerede for et stykke tid siden har foreslået, at vi absolut må tage fat på dette problem på en grundlæggende måde, og jeg foreslog en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til sikkerhedsinteressen for hvert enkelt land på planeten, fordi ellers, hvis man undlader at gøre dette, virker det ikke. Det historiske referencepunkt er naturligvis den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Efter Trediveårskrigen, som var højdepunktet i den krig, indså folk, at hvis de fortsatte, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde sejren, alle ville være døde, og det er en situation, der kan sammenlignes med i dag.

Så den Westfalske Fred var ekstremt vigtig, fordi den fastlagde flere absolut vigtige principper, som var begyndelsen på folkenes internationale folkeret.

Det første princip, som de nåede frem til, var, at man for fredens skyld skal tage hensyn til den andens interesser. Jeg tror ikke, at jeg fortæller jer noget nyt, for det var det princip, som også en af Mexicos største præsidenter, Benito

Juárez, eftertrykkeligt erklærede, da han sagde, at fred betyder respekt for den andens interesser, både i forhold til andre individer og også i henseende til andre nationer. Det er et meget vigtigt princip, for når man tager hensyn til den andens interesser, er det muligt at skabe en fredsorden. Det var den Westfalske Fred. Hvis man ikke gør det, som i tilfældet med Versailles-traktaten, hvor man, på trods af de komplekse årsager til at det kom til Første Verdenskrig, grundlæggende erklærede Tyskland for den eneste skyldige part, og det førte naturligvis til uretfærdige krigsskadeserstatninger, som førte til hyperinflation, som var årsag til depressionen, som medførte Anden Verdenskrig. Så hvis man ikke er retfærdig i sin fredsløsning, fører det til nye krige.

Det andet princip i den Westfalske Fred var idéen om, at man for fredens skyld må tilgive den ene eller den anden parts ugerninger for at opnå fred. For hvis man bliver ved med at gentage: "Du gjorde dette mod mig, jeg gjorde dette mod dig", bliver det en evig cirkel, og man vil ikke kunne afslutte krigen.

Det tredje princip, som var meget vigtigt, er, at statens rolle i genopbygningen af efterkrigssituationen er særdeles vigtig. Så det førte til kameralisme og en hel skole for fysisk økonomi, som vi også må overveje.

Nu har vi haft flere konferencer i Schiller Instituttet om denne idé, og hvis man ser på konferencerne og listen over talere, som er ret imponerende, i de sidste to et halvt år, kan man faktisk se, at vi er ved at danne en alliance af mennesker, der seriøst overvejer denne tilgang. Naturligvis blev jeg af mange af dem anmodet om at udarbejde en plan for, hvordan en sådan ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur egentlig ville se ud. Og selv om jeg ikke foregiver at være den eneste, der kan definere det, har jeg lavet et udkast til ti principper, som jeg mener skal overholdes, hvis man ønsker at indføre en sådan international

fredsarkitektur. Jeg vil gerne nævne dem for jer, og jeg vil gerne opfordre jer til faktisk at læse teksten, for jeg tror, at det ville være utroligt gavnligt for bestræbelserne på at bevare freden og overvinde denne nuværende krigsfare, hvis der ville være en diskussion i medierne, i den akademiske verden af professorer, af folkevalgte personer, tidligere folkevalgte, og mange lande ville bidrage med at tilspørge: kan menneskeheden faktisk udstede principper, som gør det muligt for os at overleve på lang sigt?

Jeg er meget optimistisk mht., at dette kan lade sig gøre, for vi er den menneskelige art, vi har en kreativ fornuft, men det kræver en meget bredere diskussion, end vi alene er i stand til at indlede, og derfor vil jeg bede jer om at se på disse principper, og hvis I er indforstået med dem, så giv dem videre – så meget desto bedre. Hvis I har kommentarer, er I velkomne: Vi vil oprette en underside i Schiller Instituttet, hvor vi ønsker at offentliggøre sådanne bidrag. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

Jeg vil derfor fortælle jer, hvad disse principper er, i det mindste i kort form, og jeg beder jer læse dem grundigt.

Om det første princip for hvordan en sådan sikkerheds- og udviklingsarkitektur burde udformes, sagde jeg, at den skal gennemføres af et partnerskab af fuldstændig suveræne nationalstater, suverænitetsprincippet. I dag er det naturligvis ikke tilfældet, fordi vi har overnationale institutioner, som fratager nationerne deres suverænitet, som f.eks. i tilfældet med EU, og der kan I se, at det ikke fungerer, fordi det historisk set – lad mig sige det meget kort: Princippet om suverænitet var et meget vigtigt begreb, som skulle udvikles. Det opstod ikke oprindeligt, for i Europa havde man f.eks. pavedømmet, som er globalt, og derefter havde man imperierne, Romerriget og andre imperier, og det tog lang tid, før selv de nationale monarkier kunne håndhæve deres

rettigheder over for denne overnationale struktur, pavedømmet og imperiet. Det var først i det 15. århundrede, at man på grund af den første nationalstat med Ludvig XI i Frankrig havde en suveræn nationalstat, som var kendetegnet ved, at befolkningens levestandard blev fordoblet i løbet af de 20 år, som Ludvig XI regerede. Fordi man for første gang havde det princip, at det ikke kun var eliterne, etablissementet, adelen og deres privilegier, der talte, men for første gang havde man det princip, at det fælles gode skulle øges gennem videnskab og teknologi og en stigning i bybefolkningen.

Samtidig, i det 15. århundrede, var det Nikolaus af Kues [Cusa], en af de absolut største universelle tænkere, der for første gang skriftligt fastlagde principperne for den suveræne stat i sit skrift *Concordantia Catholica*. Der udviklede han for første gang, at man har et gensidigt retsforhold mellem de regerede og regeringen. Det skal formidles gennem de valgte repræsentanter, og disse repræsentanter er juridisk ansvarlige både over for de regerede og over for regeringen. Så det repræsentative system er den eneste måde, hvorpå den enkelte kan deltage i regeringen. Fordi et rent demokrati ikke fungerer, hvilket allerede Platon og Thukydides erkendte, da de fandt ud af, at demokratiets modsatte side af mønten er tyranni. Så et grundlæggende demokrati fungerer ikke, fordi man ikke kan spørge en million mennesker om hver eneste beslutning, og det udvikler sig til anarki og kaos, og så opstår der naturligvis en tyran.

Det er klart, at denne repræsentative idé er ekstremt vigtig: Den kræver uddannede statsborgere, for kun uddannede statsborgere kan håndhæve dette princip. Det er den ulykke, som mange af demokratierne i Vesten er ramt af lige nu, nemlig at de formelt set er demokratier, men at de mangler uddannede borgere, bl.a. fordi ytringsfriheden og pressefriheden er stærkt hæmmet.

Det er netop derfor, at jeg lægger så stor vægt på suverænitetsprincippet, for især i krisetider er det kun den

suveræne nationalstat, der kan beskytte almenvellets interesser. Det er det første princip.

Det andet princip består i, at den vigtigste prioritet må være, at disse nationalstater arbejder sammen for at overvinde og afskaffe fattigdom. På et tidspunkt, hvor 2 milliarder mennesker – nøjagtig 1,7 milliarder mennesker ifølge FN's Verdensfødevareprogram – er truet af sult, med David Beasleys ord, som er direktør for Verdensfødevareprogrammet, når 1,7 milliarder mennesker er truet af hungersnød i verden, og yderligere 2 milliarder mennesker mangler rent vand, er det meget klart, at deres menneskerettigheder bliver berøvet på den mest påfaldende måde, fordi fattigdom er en meget alvorlig krænkelse af menneskerettighederne. Jeg er overbevist om, at det kan lade sig gøre, hvis alle nationer samarbejder om at overvinde fattigdommen, som f.eks. Kina har vist, at det kan gennemføres: Kina har løftet 850 millioner mennesker i hjemlandet ud af alvorlig fattigdom, og middelklassen vokser fra nu anslået ca. 400 millioner til meget snart at udgøre 600 millioner, og det er noget, som kan gentages i hvert enkelt land i det såkaldte Globale Syd.

Det tredje princip er idéen om at etablere et moderne sundhedssystem i alle lande på jorden. Pandemien har påvist, at udelukkende de lande som har velfungerende sundhedssystemer reelt kan gøre noget for at beskytte deres borgeres liv. Kina var igen det land, der gjorde mest, og man kunne konstatere, at i USA og Tyskland og andre europæiske nationer var privatiseringen af sundhedssektoren den grundlæggende årsag til, at de klarede sig så dårligt i kampen mod COVID. Et anstændigt sundhedssystem er også yderst vigtigt for levealderen. Hvis man dør tidligt af sygdomme, som der allerede eksisterer medicin for, hvor mange mennesker i udviklingslandene dør så ikke af sygdomme, som man nemt burde kunne behandle, hvis der var et moderne sundhedsvæsen. Det er det tredje princip.

Det fjerde princip fastslår, at i betragtning af at vi er den

kreative art, den eneste kendte kreative art i universet, indtil videre, er det en grundlæggende rettighed, at ethvert menneske burde kunne udvikle sit kreative potentiale fuldt og helt. Det kræver universel uddannelse, og det forudsætter naturligvis, at man har mulighed for at tilegne sig viden om universel historie, sprog, naturvidenskab og kunst. Men uden denne uddannelse har mennesker ikke mulighed for at udnytte det potentiale, som vi alle har iboende i os, på den mest fuldgældige måde.

Det femte princip er derfor spørgsmålet om, hvordan man finansierer alt dette som en helhed. Naturligvis har man brug for et kreditsystem, hvor hele formålet med kreditsystemet er at opnå det, som jeg nævnte i de første punkter. Med andre ord det fælles bedste, og at mennesket skal stå i centrum for økonomien, ikke profitmaksimering for en lille elite. Et referencepunkt er den måde, Bretton Woods-systemet var tiltænkt af Franklin D. Roosevelt. Jeg forstår, at mange lande i udviklingssektoren ikke bryder sig om Bretton Woods-systemet, men de kender ikke, hvad hensigten var hos Roosevelt, som døde på et uheldigt tidspunkt, så det egentlige Bretton Woods blev gennemført af Churchill og Truman. De fastholdt den koloniale struktur, selv om det var Franklin D. Roosevelts hensigt, at hovedformålet med Bretton Woods-systemet netop skulle have været at overvinde fattigdommen og øge levestandarden massivt i udviklingssektoren. Så det angiver et referencepunkt, og mange lande i det Globale Syd, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og andre organisationer i det Globale Syd er i øjeblikket allerede i gang med at skabe et nyt kreditsystem, en ny international valuta, så det er faktisk på trapperne.

Det sjette princip omhandler tanken om, hvad dette kreditsystem kan bidrage til. Nemlig at skabe forudsætningen for en reel udvikling af det Globale Syd, der altid starter med grundlæggende infrastruktur og derefter går videre til

industri og landbrug. I den forbindelse er den Nye Silkevej lige nu det praktiske forslag, der er på dagsordenen, og Schiller Instituttet har i lang tid arbejdet på forslagene om, hvordan den Nye Silkevej kan blive en Verdenslandbro, der til sidst forbinder alle kontinenter med tunneller og broer, så den virkelig bliver en ny økonomisk verdensorden, der gør det muligt for alle mennesker på planeten at få en anstændig levestandard.

Det syvende princip – og nu bevæger vi os nærmere ind på det filosofiske grundlag for disse mere konkrete skridt – er, at geopolitikken skal overvindes. Geopolitik var den grundlæggende årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det udgør faren for en Tredje Verdenskrig. Derfor bør vi forbyde atomvåben, for disse våben er så destruktive og dødbringende, at de absolut ikke bør tolereres. Det samme gælder for andre masseødelæggelsesvåben.

Det ottende princip er, at for at overvinde geopolitikken må folk lære at tænke i henseende til den ene menneskehed; ikke tænke i nation mod nation, blokke af interessegrupper mod andre grupper, men først og fremmest tænke som den ene menneskehed. Den kinesiske præsident, Xi Jinping, har udtrykt det med sine ord ved at sige, at vi skal have “det fælles samfund for en fælles fremtid for menneskeheden”. Jeg har foreslået, at man bør anvende Nicolaus af Cusas tankegang, der som en af sine absolut banebrydende opfattelser udviklede ideen om Coincidentia Oppositorum – modsætningernes sammenfald – hvilket betyder, at der altid er et højere Ene, som kan begribes af den menneskelige fornuft, som står over de mange, og som har en højere magt end de mange. Hvis det er meningen, at folk skal forstå, at man skal sætte den ene menneskehed først, så må man få dem til at træne sig i at lade være med at tænke “min interesse mod din interesse”, for at vende tilbage til Benito Juárez’ sætning: “Den andens interesse indebærer alle andres interesse”, hvilket betyder den ene menneskehed. Så Nicolaus af Cusas filosofiske diskussion om modsætningernes

sammenfald, som er et helt, stort emne i sig selv, er en meget nyttig måde at nå frem til dette på.

Det niende princip, som jeg har foreslået, er, at vi er nødt til at give denne nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur en særlig uddybning. Hvordan kan vi give os selv principper, som på en måde er uangribelige? Jeg tror, og det har jeg overvejet i meget lang tid, at den eneste måde, hvorpå vi i sidste ende kan få orden i verden, er hvis vi anvender det fysiske univers' lovmæssighed – som er virkeligheden – på den politiske, økonomiske og sociale orden på Jorden. Det er en idé, som ikke er ny. I den europæiske filosofi har der f.eks. altid været en idé om, at der findes en naturlov. Naturloven er ifølge denne tradition givet i skabelsesordenen, den står over den lov, som mennesket har fastsat. Den er på en måde indbygget i skabelsens orden. En tilsvarende idé finder man i mange store kulturer. I Indien hedder det, at vi på Jorden skal gennemføre den kosmologiske orden; i Kina benævnes det Himlens mandat, som skal styre politikken. Ideen er grundlæggende, at vi skal studere lovmæssigheden i det fysiske univers. Det gode er, at vi på grund af den moderne videnskab i stigende grad ved mere og mere om denne lovmæssighed.

F.eks. giver de store teleskoper, Hubble-teleskopet og for nylig James Webb-rumteleskopet, os et utroligt indblik i, hvordan universet fremstår. Allerede Hubble-teleskopet viste os, at der findes mere end 2 billioner galakser. Wow! Jeg synes, det er helt fantastisk, fordi det giver en fornemmelse af, at man kan studere denne lovmæssighed, og at der kan drages konklusioner om vores liv på Jorden, når det gøres. Naturligvis er der andre områder som biofysik eller det utrolige perspektiv af termonuklear fusionsvidenskab, og hvad det ville betyde, hvis det kunne gennemføres kommercielt på Jorden med hensyn til råstofsikkerhed og energisikkerhed. Men også, hvordan solen fungerer, hvordan processer fungerer i kontrollerede plasmaer. Alt dette vil give os et indblik i universets lovmæssighed og kan vejlede os i, hvordan vi bør

tilrettelægge vores politiske liv.

Afslutningsvis er det tiende punkt nok det vigtigste, og jeg er også sikker på, at det er det mest kontroversielle. Fordi jeg dybest set fastholder, at mennesket i bund og grund er fundamentalt godt, og at det derfor i uendelighed er i stand til selv at perfektionere både dets kreative åndsevner og sjælens samt karakterens skønhed gennem studier, gennem opdagelser og gennem æstetisk dannelse.

Dette er et særdeles grundlæggende optimistisk billede af mennesket, som ikke alle mennesker deler. Men jeg er helt overbevist om, at Nicolaus af Cusa også på dette punkt havde ret, for han sagde, at ondskab ikke er noget, der eksisterer i sig selv, men at det er mangel på udvikling. Det tror jeg virkelig på. Hvis man giver alle børn mulighed for at få et anstændigt hjem, en kærlig familie og adgang til en uddannelse, der optimerer alle de potentialer, der ligger i barnet, er der ingen grund til, at folk skulle blive onde eller grådige eller ubehagelige, eller hvad som helst, men at de vil værdsætte deres egen kreativitet mere end alt det, vi kæmper med i dag. Hvis man ser på de virkelig kreative mennesker – læs f.eks. dialogerne mellem Friedrich Schiller og Wilhelm von Humboldt eller Albert Einstein og Max Planck – og man ser, at forholdet mellem mennesker kan blive ét, hvor den ene elsker den anden på grund af det kreative potentiale, som han eller hun udtrykker, og omvendt, og så har man et oprigtigt menneskeligt forhold.

Så jeg tror, at det er absolut muligt. Jeg reflekterede eksempelvis mange gange over f.eks. Friedrich Schiller, efter hvem Schiller Instituttet blev opkaldt for 38 år siden, fordi jeg mener, at Friedrich Schillers menneskebillede er så ædelt, at jeg syntes, det burde have indflydelse på politik. Men Schiller mente, at fornuftets tidsalder var ved at komme, og det mente mange af humanisterne i det 18. og tidlige 19. århundrede også. Jeg spurgte mig selv mange gange, hvorfor det ikke skete? Fordi jeg værdsætter disse humanisters holdninger

og synspunkter meget højt. Jeg er kommet til den konklusion, at grunden var, at videnskaben, teknologien og industrien endnu ikke var udviklet nok til at overvinde fattigdommen i kolonierne. Derfor var det ikke engang et spørgsmål, og de mest ædle ideer hos folk som Leibniz eller Schiller fandtes på idéplanet, men det materielle grundlag eksisterede endnu ikke.

Men nu mener jeg, at vi har mulighed for at overvinde fattigdommen for altid på grund af de videnskabelige og teknologiske fremskridt. Der er ingen grund til, at et eneste menneske skal sulte eller dø tidligt på grund af mangel på medicin. Grundlæggende kan vi opbygge en verden, hvor, hvis man ser på de seneste teknologiske gennembrud inden for kunstig intelligens og digitalisering, hvis disse nye områder bruges til det fælles bedste, vil de sætte folk fri til at bruge mere tid på deres kreative udvikling, og hvor livslang læring og livslang forskning og kreativitet vil blive mere og mere almindeligt.

Så jeg tror på idéen om at kæmpe for, at folk indser, at udvikling er nøglen til alting: Udvikling er navnet på fred. Udvikling er navnet på at overvinde det onde, og vi er ikke bundet i en manikæisk verden, hvor det onde og det gode altid vil eksistere side om side, men at vi i sidste ende kan få menneskehedens liv til at hænge sammen med universets lovmæssighed. Og at vi derfor har en meget lys fremtid foran os, hvis vi handler beslutsomt nu.

Jeg takker jer endnu en gang for at give mig mulighed for at præsentere disse idéer for jer. Hvis I finder dem tiltalende, så slut jer til os og hjælp os med virkelig at skabe en ny økonomisk verdensorden, som er menneskehedens værdighed behørig. Jeg takker jer mange gange. [hzl]

Den arabiske verden vender sig mod øst! Ugens webcast med Helga Zepp-LaRouche

Fredag den 9. december. Besøget i Saudi-Arabien af Kinas præsident, Xi Jinping, er "en del af en ny strategisk tilpasning", forklarede Helga Zepp-LaRouche i sin webcast i dag. "Araberne vender sig mod øst", og der er indgået aftaler for mere end 30 milliarder dollars. Dette er en del af en ny dynamik, som indebærer en eksplosiv vækst i BRICS-alliancen. Dette udgør ikke en trussel mod Vesten, hævdede hun – Vesten bør "opgive geopolitikken ... og samarbejde" i stedet for at fastholde fortidens fejlslagne politik.

Zepp-LaRouche, som i denne uge blev interviewet af den førende russiske tv-personlighed, Vladimir Solovyov, og som modtog prisen for ytringsfrihed tildelt hende selv og Schiller Instituttet af den mexicanske journalistklub, udtalte, at hun er blevet opmuntret af reaktionen på de ti principper for en ny strategisk og finansiell arkitektur, som hun havde foreslået. Et nyt kor af verdensborgere er ved at finde sammen, hvilket er det bedste håb for menneskeheden i lyset af NATO's fortsatte krigsfremstød.

Transskription af teksten på engelsk:

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger. Welcome to our weekly webcast with Schiller Institute founder and chairwoman Helga Zepp-LaRouche. Today is Friday, Dec. 9, 2022.

And Helga, it's been a busy few days, especially for you: There were two events that occurred in the last couple of days. One was an interview with the preeminent talk show host

in Russia Vladimir Solovyov, where he asked you about the 10 fundamental principles that you drafted, and then there was the award bestowed on you and the Schiller Institute by the Journalists Club of Mexico, the Freedom of Expression Award. Why don't we start with the Solovyov interview? This was really quite important, wasn't it?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yes, I think it's one of the major talk shows on Russian TV. And I think it's very important that Mr. Solovyov obviously has looked quite in detail at the 10 principles I proposed to have a new international security and development architecture. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>] And he said it was very thought-through, and in general he came across with the idea that there is hope, that a diplomatic solution can be found. So I think it was important that, now, millions of Russians now know about these 10 principles. And since we are also spreading it elsewhere, I'm quite optimistic that, hopefully, we can put it on the international agenda.

SCHLANGER: It's important that at the end he said, "I hope you succeed!" And I think the award from the Journalists Club of Mexico is also something which is part of the spread of these ideas.

ZEPP-LAROUCHE: Yes. I think Mrs. Celeste Sáenz, the chairwoman of the very prestigious Mexican journalists' association, basically in her opening speech mentioned the fact that it's an outrageous scandal that myself and others are on this Ukrainian list. And she said the Schiller Institute's work is extremely important in times when the freedom of speech is not guaranteed. So, I'm very happy about this award, because sometimes, a prophet is not appreciated in his or her own country, but Mexico is one of my favorite countries, anyway, so that's very, very, good.

SCHLANGER: Mine, too, having lived in Texas for years, and

done a lot of work in Mexico. It's a very interesting country, and very beautiful.

In terms of the spread of these ideas, I think it's quite important to look at the motion toward the new financial and strategic architecture: This week, Xi Jinping was in Saudi Arabia, for meetings with a number of Arab countries in the Middle East. This is an extension of the Belt and Road Initiative, but also the new diplomacy. What do you make of this?

ZEPP-LAROUCHE: Well, this is really important: Because this has been, in one sense, prepared since Xi Jinping visited the Middle East in January 2016, when he went to Iran, Egypt, and Saudi Arabia. And this time, he's participated in three summits, one with the Saudi government; one with the Arab states, and one with the Gulf Cooperation Council. And China's Foreign Ministry spokeswoman Mao Ning said this is "epochal" historic visit. It puts the Chinese-Arab and Chinese-Saudi relationship on a completely new strategic level. And generally, the press coverage and observers are saying that the Arabs are turning East.

Now, that obviously is very big. Not only in this visit to Saudi Arabia were there economic deals for \$30 billion, concluded 34 contracts. China imports 25% of the Saudi export of crude oil. But I think even more important than that is that Xi Jinping was treated with top honors. Six Saudi fighter jets accompanied his plane, and they colored the sky with the colors of the Chinese flag, that is, red and gold. And that is in total contrast to the rather subdued way how Biden was treated in July when he visited.

And it is very clear that there is a new strategic alignment going on. This involves the whole BRICS dynamic, because there are now many countries that want to join the BRICS-Plus, that is Argentina, Saudi Arabia, Egypt, Algeria, Turkey, Iran; and Russian Foreign Minister Lavrov said that there are altogether

17 countries that have lined up and applied for full membership in the BRICS. Now, already now, the BRICS has a GDP which is larger than the G7, and if you add all of these countries, it is very clear that the power center of the world economy, which already has shifted to Asia, will be amplified a lot in the direction of the countries of the BRICS-Plus, plus the countries that work with this organization which is very quickly growing.

So I think this is very important, and in one sense revives the spirit of the ancient Silk Road, because the Chinese-Arab relationship dates back about 2,000 years, and obviously, it will have an impact on the entire dynamic in the Middle East. Also, important, is that Xi Jinping had meetings, I think with 40 leaders from regional countries, including the new Prime Minister of Iraq, Mohammed Shia al-Sudani, and there, also, a strategic partnership was agreed. And the oil-for-technology agreement that had existed before, but was dormant because of all kinds of sabotage and intervening problems, but that means, also, that Iraq is now looking in the direction of cooperation with the Belt and Road Initiative.

I think the Western countries, rather than trying to fight this, which they continue to do with all kinds of racist statements, like coming from Chatham House almost every day, they would do so much better if they would adjust to the new emerging reality, give up the geopolitical confrontationism, and rather start to cooperate! This is a new world economic order which is emerging, and it is based on non-interference in the internal affairs of the other one, it's based on respect for the sovereignty of the other one, non-meddling with the social system, and this is just a much more durable concept for peace in the world than what we have seen with the "right to protect" and humanitarian interventions, especially with the wars against Afghanistan, Iraq, Syria, Yemen, Libya, which only resulted in millions of people dying for nothing, 17 million refugees—I mean, this is the biggest human rights

violation which you can imagine. Obviously, it is not being discussed, but I think the West should really draw the conclusion out of the failed policies of the last decades, and join this new arrangement which is emerging, and which brings hope for many millions of people throughout the entire region.

I'm actually quite optimistic that this is a very, very important game-changer in the entire region and beyond.

SCHLANGER: And it reflects what you wrote in your article on the Spirit of Bandung [https://larouchepub.com/hzl/-2022/4945-the_role_of_the_nonaligned_mov-hzl.html] which is being published in a book, which I should have mentioned at the outset that this is coming out, now. But it also raises the question that you brought up: Why would the West be angry or upset, as though they're being betrayed, by countries that are looking out for their own interests and moving into this new architecture?

Now, in that context, we had the statement from a Trilateral Commission member from Japan, who raised the question of why are you forcing us to choose? This is a completely absurd approach from the West but it's a self-isolation, isn't it?

ZEPP-LAROUCHE: Given the fact that the Trilateral Commission is an organization which basically represents the establishment, and then, somebody from Japan saying, don't force us to choose, because if we have to choose, we will choose China over the United States—I think this is also a sign of the times.

SCHLANGER: We have a very interesting story unfolding in Germany, of the attempted coup that the German police supposedly foiled—I think there were 3,000 police and security officials involved in it—what do you know about this, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Well, this is, on the one side, a farce, but it has a serious background. The farcical part of it is that this was the biggest raid in the history of the Federal Republic of

Germany, since the Second World War: 3,000 police, special intervention units, the SEK, and various other units, they raided altogether 130 apartments; they arrested 25 people. This was supposedly because they had information that the Reichsbürger, an association of people who basically say the Federal Republic of Germany does not exist, and since we never had a peace treaty and there was never a referendum on a new constitution, they say that the old Kaiser Reich, or the old Weimar Republic, or whatever, still exists, or they want to go back to a monarchy. There may be 20,000 people in Germany who believe this; most of them, and that is also shown by the pictures, are pensioners, gray-haired people. Supposedly they were planning a coup, that they were planning to take over the government.

Now, I think this is a PR stunt if you ever have seen one, because one parliament member from the Linkspartei said that she knew about this two weeks ago, as she also knew that many of the media were informed: Selected mainstream media knew about it; they had time to prepare background articles, which suddenly, the records were published on the day of the raid, so everything was there. The media were along with the deployment of the police, filming everything—it was the big story. So, if these Reichsbürger would have been that dangerous, and with weapons and everything—maybe they have some weapons—but it's so out of proportion; if they would have been so absolutely dangerous then the police should have been very secretive, not warning anybody ahead of time. But obviously, the purpose of it was quite different: The purpose was to discredit these Reichsbürger and all the other demonstrators, which—we should not forget the role of the Bundesamt für Verfassungsschutz national police agency in previous deployments of the NSU and other deployments against the rightwing.

So this is a very dubious thing, and it's like you take something which has a little kernel of reality, and then you

blow it up in such a way as to discredit the whole thing. And everybody knows that there are many people taking to the streets because of the sanctions, which they feel is a blowback against the German economy; many firms are going bankrupt; energy prices are going through the roof; people are afraid of inflation; many people fear that they won't get through the winter because of the exploding energy prices. So there is a total social ferment, and therefore, if you do what looks like such a staged operation beforehand, you discredit those kinds of protests. And then Interior Minister Nancy Faeser said, "We were looking into the abyss of a terrorist threat," with all of these people with their walking canes and rollators! It's just not real.

And I think the former President of Russia Dmitry Medvedev also satirized it, because naturally Russia was blamed again that they have some hand in that. But the White House immediately offered support to Germany because these are people who believe the same QAnon conspiracy narratives, and this is exactly like the January 6 raid on the U.S. Capitol building. Now that is also very questionable, and there are a lot of questions that have arisen as how that was staged.

I think it has a serious background, that it's being staged because there is a social ferment, but we should really keep a clear head about it.

SCHLANGER: And it occurs at a moment when the German government is losing popularity. The new polls that are coming out show that they're dropping fairly quickly, like a rock in water. And at this point you have Chancellor Scholz, and Economy Minister Habeck and Foreign Minister Baerbock taking the point against China. How does that fit into the situation?

ZEPP-LAROUCHE: You know, Scholz went to China, and he also keeps saying that he is not for breaking off relations with China, and so forth. So he has a slightly different position, but we have learned from people who are in the business, that

Baerbock, whose Foreign Ministry has prepared a China paper, she apparently—I can only say, we have this from a source—she apparently sent out her paper to all the German embassies internationally, pretending this was already accepted German policy. So, I thought that the Chancellor defines the rules for foreign policy, but one has to see if this so-called “foreign minister” decides what Germany’s policy is, or the Chancellor. In any case, it is completely idiotic: If Germany wants to really commit hara-kiri, then they should continue to alienate China. And I think Xi Jinping’s state visit to Saudi Arabia hopefully wakes some people up, that the momentum is not against China but it is with China. And I hope this is a wakeup call for some people.

SCHLANGER: Also news from Germany was the admission by former Chancellor Angela Merkel that the Minsk Agreement was designed to buy time for Ukraine. That was said by former Ukraine President Petro Poroshenko before, and now it’s coming from Merkel. This tasks the whole situation of the pre-special military operation by Russia in an entirely different light, doesn’t it?

ZEPP-LAROUCHE: I think this is *really* incredible! Because we always made the point that Germany and France, which were supposed to be the countries enforcing or encouraging the Minsk Agreement [for negotiations between the Ukraine government and the Russian-speaking Donbass region], and we always said they didn’t do anything. But now it turns out— and Merkel said it in two interviews, one with *Der Spiegel* and then again with *Die Zeit*—that there was no intention to go ahead with Minsk 2! That there was an intention to gain time for Ukraine to rearm and become stronger.

I mean, this is incredible—and Russian Foreign Ministry spokeswoman Maria Zakharova correctly said that this means the whole credibility of Germany is completely destroyed, that Merkel has admitted that she did not intend to work for peace, but that the idea was to use lies and manipulation to prepare

for war! This is incredible! And I think it should be at rest for good the idea that Putin attacked Ukraine without a reason and out of the blue. Obviously, if Merkel has admitted, as Poroshenko did, that they were just lying to Russia, misleading Russia in order to arm Ukrainian troops on a NATO standard, it is putting the truth into the whole story, and it shows the lies.

Now, this is dangerous, because Putin obviously knows about that as well, and he said that he now thinks it was a mistake to wait for eight years to react to the attacks on Donbass by Ukrainian armed forces, which killed 14,000 people, and about which Russia complained many times to the OSCE; and the OSCE had never done anything about it. And Putin now says, he thinks it was a mistake and he should have responded to the coup in 2014, militarily, immediately. And also, it has strategic implications when you do that.

So Putin is now also saying that the fact that the United States is putting all these modernized tactical nuclear weapons into Germany basically may force them to rethink the Russian nuclear doctrine which says that Russia will never make a first strike, because they only will use nuclear weapons when the existence of the Russian Federation is at stake. Now, he says, putting these weapons in such close vicinity to the Russian border means that Russia may not have time to go for a second strike—I mean, this is really escalating the spiral toward nuclear war, and it is just totally disgusting.

SCHLANGER: You also have the discussion under way about the Ukrainian strikes on Russian air bases inside Russia. Some people are saying it's a provocation to force Russia to respond, it would lead then to a further escalation. So it does appear as though the whole situation is escalating as you are warning.

Now, there was an event on Dec. 6 by Chatham House on

“Russia’s War on Everybody” [<https://www.chathamhouse.org/-events/all/members-event/russias-war-everybody>] and what they laid out is their racist view that Russia has an imperial doctrine that predates Putin, that that is the danger. And this, of course, fits in with the talking points that have come from the British from the beginning. I don’t know if you’ve had a chance to watch the video, but what do you make of this kind of discussion going on now in this context?

ZEPP-LAROUICHE: Well, it just is one more confirmation that it is, again and again, the British who are instigating the escalation. As Boris Johnson, who in April personally flew into Kiev to sabotage the then-existing negotiations to which Zelenskyy had already agreed. And you can actually say that it was to Boris Johnson’s credit that 100,000 people have died since—including Ukrainians. So it’s just totally disgusting.

I think this double standard, people should really look at that. The former Prime Minister of the Czech Republic Jiří Paroubek, he just came out and said that all the upset about Russia attacking the infrastructure in Ukraine, targetting the electricity supplies, that that is completely phony. And then he quotes the NATO spokesman James Shea from the time of the 1999 NATO bombing of Yugoslavia, who said, yeah, sure, we’re bombing the electricity because that’s also used by the military and this is completely legitimate to do. So, Paroubek says that after these statements, you cannot apply a double standard, because Russia just learned from NATO what you do in such a situation.

SCHLANGER: Not to mention what was done in Iraq by the United States and NATO.

Now, Helga, this does bring us back to what we started with, which is the importance of the 10 fundamental principles that you laid out, to move to a new strategic and financial architecture. I know there’s a lot of discussion that’s going on. It has to continue, and in fact, be raised to a higher

level, and should be discussed by governments. But what's your sense of where we have to go from here, to bring these ideas into the policies of governments?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I'm quite encouraged, because a lot of people who have looked at these 10 principles are reacting very well. They say it's a very serious and well thought-through conception, because these 10 principles are not programmatic points: They're principles and I try to look at the situation and say what must be remedied about what prevents peace? I took the Peace of Westphalia as an example, where one of the principles that came out of that was the idea that if you want to have peace, you have to take into account the interest of the other. There can be no lasting peace, if one or two or more parties are neglected. That's a very important principle.

So my 10 principles start off with the idea that you have to have an alliance of perfectly sovereign nations, because otherwise you have no accountability; supranational institutions just don't work. So the principle of sovereignty is the first idea.

Then the idea of overcoming poverty as *the* most important task, because if there are 2 billion people threatened with starvation, that is right now the most urgent task.

Naturally, a world health system.

And then the second part basically goes into the philosophical considerations which have to be the underpinning of such an approach: And I refer to those conceptions in the different cultures which say that there is a higher lawfulness which has to be respect, which in European history was called "natural law"; in India it's called "cosmology," which needs to be applied on the planet; in China, it's called the "Mandate of Heaven."

These are important ideas. I refer in one principle to

Cusanus' [Nicholas of Cusa] "Coincidence of Opposites" as a way of thinking: How you can think the One, which has a higher power than the Many—the one humanity which is more important than the many nations.

And then finally, the 10th principle is that the nature of man is that man is essentially good, and that all evil comes from a lack of development.

Now, I'm just referencing these very briefly, but I think these ideas must be discussed, because we have to come to principles which unite humanity, and not divide it. So I would encourage you, our viewers, to read these principles, and if you want, write something about it. We will introduce, on the Schiller website a page where important articles that are contributed will be published. And then hopefully, we will get other organizations to enter such a dialogue, because we need actually a chorus of world citizens who say, we need a change in the paradigm, because if we are going into nuclear war, there will be nobody left. So that means that everybody has to take responsibility to remedy this present, very dangerous, but also very hopeful situation, and bring it to a better direction. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten--principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>]

SCHLANGER: The responses that I've been getting are people who are saying, initially, well, this is hard to do on a philosophical level. But then if you ask them, "How far has pragmatism and *Realpolitik* gotten us? That's why we're in this crisis." And in fact, you only overcome this kind of crisis by moving to the higher basis for agreement."

Helga, I thank you for joining us today. I think the developments of this last week, including the interviews that you and your associates are doing, the award in Mexico, the developments around China and the Middle East, all point in a hopeful direction. But we still have to engage more people in

this process, and the fundamental principles drafted by Helga Zepp-LaRouche will be appended to the webcast today, at the bottom of the description section, so you can read them and comment on them.

So Helga, thanks for joining us, and we'll see you next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, till next week. [hzl/hcs]

Definitionen på succes: LaRouche-faktoren i den nuværende strategiske situation

Den 7. december 2022 (EIRNS) – “Jeg håber, at I får succes. Jeg håber det lykkes for jer!”

Det var de afsluttende bemærkninger fra Vladimir Solovyov, vært for “Solovyov Live”, Ruslands store tv-talkshow, der følges af millioner af seere, ved afslutningen af et 21 minutter langt interview i morges med Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche. I diskussionen havde Zepp-LaRouche advaret om, at “vi allerede befinder os i en krigstilstand mellem NATO og Rusland, og mange mennesker i adskillige lande er ekstremt bekymrede for, at dette kan føre til atomkrig”. Hun hævdede, at en sådan krig ville betyde civilisationens udslettelse, og at “det er derfor, jeg har foreslået principper, 10 principper, for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som i høj grad tager udgangspunkt i eksemplet med den Westfalske Fred, der afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Og jeg kæmper

virkelig meget hårdt for at få dette på dagsordenen, før det er for sent.”

Efter at have adspurgte Zepp-LaRouche om, hvordan dette var muligt, i betragtning af den nuværende forpligtelse i Vesten til unipolær plyndring og angreb på suveræniteten; og efter at have lyttet opmærksomt til hendes detaljerede forklaring om, at “der er en tradition i USA, som er fuldkommen anderledes” end den nuværende politik, en tradition, der går tilbage til Washington, Quincy Adams, Lincoln og FDR; svarede Solovyov: “Jeg elsker det du siger!”, og roste Zepp-LaRouches “idealistiske, men meget gennemtænkte” politiske forslag – samtidig med at han med forsigtighed bemærkede, at russerne skal være “så varsomme, når vi har med Vesten at gøre”.

Senere på dagen tildelte Mexicos Journalistklub deres prestigefyldte 2022-pris for “fremme af ytringsfrihed” til Schiller Instituttet og dets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, for instituttets modige kamp for retfærdighed og udvikling for alle nationer.

I sit videobudskab med påskønnelse, som blev afspillet ved prisoverrækkelsen i overværelse af en stor del af den nationale og internationale presse i Mexico samt landets øverste politiske repræsentanter, understregede Zepp-LaRouche endnu en gang, at “vi befinder os på et utroligt afgørende tidspunkt i verdenshistorien, hvor vi på den ene side er truet af en mulig global atomkrig, på den anden side af den hurtige fremkomst af en ny retfærdig økonomisk verdensorden”. Hun tilføjede, at “Mexico kan spille en enestående rolle, ikke blot for at hjælpe med at få hele Latinamerika til at arbejde med Bælte- og Vej-Initiativet, men i betragtning af dets historiske og geografiske placering kan det gøre noget, som menneskehedens eksistens kunne afhænge af: at få USA og Kina, de to største økonomier på planeten, til at arbejde sammen om en fælles udvikling af det latinamerikanske kontinent og hele det Globale Syd.”

Der opnås imponerende fremskridt i retning af en sådan ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling i mange dele af verden – uden for USA og Europa. Den kinesiske præsident, Xi Jinping, ankom f.eks. i dag til Saudi-Arabien for at deltage i tre beslægtede topmøder (Kina-Saudi-Arabien, Kina-arabiske stater og Kina-Golf Samarbejdsrådet). Udenrigsministeriets talskvinde Mao Ning meddelte, at besøget “vil udgøre en epokegørende milepæl i de arabisk-kinesiske forbindelsers historie”, og at “vi håber, at vi i fællesskab kan handle i forbindelse med det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Sikkerhedsinitiativ, gøre fremskridt med hensyn til Bælte- og Vej-samarbejdet af høj kvalitet og bidrage til fred og udvikling i Mellemøsten og i verden som helhed”.

På samme måde har den kinesiske regering netop annonceret færdiggørelsen af en 10 km lang tunnel under Yangtze-floden, som vil indeholde tre naturgasrørledninger, hvilket er en afgørende komponent i den 8.100 km lange østrute-rørledning, som Kina og Rusland aftalte at bygge tilbage i 2019, og som vil forsyne Shanghai med russisk gas inden 2025.

I mellemtiden er Storbritannien sunket ned i en depression, som ifølge Confederation of British Industry vil være ensbetydende med “et tabt årti” for den økonomiske vækst – det næstværste i Europa, kun overgået af Tyskland. Ungarn har erklæret en energikrise, da folk er begyndt at hamstre den knappe benzin og andre produkter, og forventer en 30 % mangel på de nødvendige energiforsyninger. Og i USA har FED's desperate renteforhøjelser været med til at udløse et fysisk økonomisk sammenbrud og hyperinflation på samme tid.

Således LaRouche-faktoren. “Vi forsøger at overbevise folk i USA og Europa om, at de skal tilslutte sig det nye system i stedet for at forsøge at modsætte sig det”, forklarede Zepp-LaRouche i sit interview med Solovyov. “Jeg er optimistisk og tror, at dette er det eneste valg: Fordi vi er nødt til at få USA og Europa til at samarbejde med landene i det Globale Syd og Kina.”

Helga Zepp-LaRouche omtalt på CGTN

Det strategiske landskab for BVI: Fortid, nutid og fremtid

Helga Zepp-LaRouche omtalt på CGTN

Det strategiske landskab for BVI: Fortid, nutid og fremtid

“Så, landene i Vesten bliver nødt til at træffe et valg i den kommende tid: Enten vil de holde fast i deres ideologisk motiverede politik og blive mere og mere marginaliserede, eller også vil de ihukomme deres bedste traditioner og beslutte sig for at samarbejde med den nye økonomiske orden, som er ved at opstå.”

Fru LaRouche var med i et CGTN-indslag i denne uge, hvor hun skarpt beskrev den virkelighed, som den vestlige verden står over for.

CGTN TV:

“Når man ser tilbage på de seneste ni år, har Bælte- og Vej-Initiativet (BVI) frembragt en lang række resultater, såsom højhastighedsbanen Jakarta-Bandung, Phnom Penh-Sihanoukville-ekspressbanen, Kina-Laos-jernbanen, Velana Internationale Lufthavn osv.

Hvad er de vigtigste faktorer for en vellykket gennemførelse af BVI-projekterne? I 2023 markerer Kina 10-årsdagen for BVI i Kina. Hvilken udviklingsretning bør man koncentrere sig om i de kommende år? Og hvilket område vil være toneangivende i fremtiden? Hør Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident

for Schiller Instituttet, for at få mere indsigt.”

Link til video her:

<https://news.cgtn.com/news/2022-12-03/A-strategic-landscape-of-BRI-Past-present-and-future-1fsxJB1SHsc/index.html>

Engelsk transskription:

Dec. 3, 2022 (EIRNS)—CGTN TV broadcast a 15-minute special video featuring Schiller Institute founder and leader Helga Zepp-LaRouche, on Dec. 3, under the headline, “Strategic Landscape of the Belt & Road Initiative—Past, Present and Future.” Her presentation was illustrated with beautifully composed photography. Below is a transcript, giving the questions and her answers. (<https://news.cgtn.com/news/2022-12-03/A-strategic-landscape-of-BRI-Past-present-and-future-1fsxJB1SHsc/index.html>)

Looking back at the past 9 years, BRI has made a lot of achievements, such as the Jakarta-Bandung High-Speed Railway, Phnom Penh-Sihanoukville Expressway, China-Laos Railway, Velana International Airport, etc. What are the key factors to implementing all these BRI projects successfully? Do you think these cases can be replicated on other projects? Do these cases prove that BRI is of interest for both parties?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: In all of these cases, and one could add the CPEC [China-Pakistan Economic Corridor] or projects in Africa, these transport projects provided, often for the first time, the beginning of the construction of modern infrastructure in countries of the developing sector. They always bring an improvement in the speed and access for the movement of goods and people, save an enormous amount of time, always create the framework for investments in industry and agriculture, sometimes are enlarged with investments in energy production and distribution and communication, and often are the beginning of entire development corridors, opening up landlocked areas for development.

As one could see with the joy and pride with which President Widodo announced the opening of the Jakarta-Bandung High-Speed Railway at the occasion of the G20 summit in Bali, these projects contain within them the hope for a better future of the respective country. The tragic earthquake occurring within days after the G20 summit in Indonesia on the island Java, killing so far 162 people, just underlines the need to finally install a global earthquake early warning system, since the effect of such natural disasters can only be minimized through better infrastructure systems.

If one looks in the history of the development of the so-called advanced countries, let it be the United States, Germany, Japan, or Russia, the building of a grid of national infrastructure was always the beginning of industrialization. The criticism by the West of the BRI, that it would be an effort by "China to take over the world," create debt traps, create dependencies, etc. are thinly veiled cover stories. The former colonial powers had a long time to build railways, roads and industrial parks in their former colonies, but obviously they didn't. So the BRI has spread so quickly by finding the cooperation with 140 countries, because these nations often see the participation in the BRI as the first real chance to overcome poverty and underdevelopment and create a hopeful future for their citizens.

It is the natural course of the advancement of mankind, that eventually all nations will enjoy the infrastructural, industrial and agricultural conditions for a decent living standard of their populations. In the aftermath of the COVID-19 pandemic, which destroyed approximately 500 million jobs and the ongoing threat of a world famine, the world needs the creation of around 1.5 billion new productive jobs. Many of these can be facilitated by developing continentally integrated grids of railways, highways, waterways in Africa, Latin America, and Asia, as well as creating the energy requirements for an improved living standard of the people in

the Global South. The fact, that circa 2 billion people don't have access to clean water, points to the need to create new fresh water sources, through water management, as well as the investments in desalination projects with the help of small nuclear reactors, ionization of the atmosphere, or accessing aquifers.

One of the most exciting projects of the BRI is the ongoing engagement of Chinese companies building a massive science city in Iraq, under the landmark oil-for-projects agreement signed with Baghdad in 2019. There are other such science-city projects underway with different countries of the Global South, which will allow them to educate a great number of students in advanced sciences, and in this way make it possible for the country to leapfrog from underdevelopment, to a modern, science-oriented economy.

Until August 2022, nearly 60,000 China railway expresses have been launched, and more than 250 companies joined the "Silk Road Maritime Association," 12 trillion yuan invested in BRI countries, besides, BRI created over 340,000 jobs. What are the impacts of these developments for the global economic landscape?

ZEPP-LAROUCHE: While the world economy overall has been sluggish, investments in infrastructure in Europe and the U.S. are dangerously lagging behind and geopolitically motivated sanctions are completely backlashing against especially European economies, the Chinese economy and the BRI have been the true motor of the the world economy. China is the largest trade partner for the U.S., the EU and ASEAN. But the most important aspect of the BRI projects is that they are all investments in physical economy, therefore, they represent real assets, as compared to investments in monetary values, which can evaporate in a crash. These investments remain physical assets, even if many of the monetarist values are being wiped out by the hyperinflation now threatening the financial sector of the neoliberal system.

What are the challenges to the BRI so far?

The most significant challenge comes from a negative shift in the attitude of some Western governments, think tanks and media, which first ignored this largest infrastructure project in the history of mankind, the BRI, for about four years, but then from 2017 on started to portray the BRI as an expression of China's "imperial designs." Initially many people and entrepreneurs in the U.S. and European nations reacted very enthusiastically to the "New Silk Road," once they learned about it, for example from the Schiller Institute or people doing business with China. After these politicians, think tanks and media started to paint China as a "strategic competition" and "systemic rival," the public opinion became influenced negatively.

This could be reversed, however, because of the present tumultuous political developments, with challenges even to the existence of some European nations as industrial states. More efforts have to be made to show the advantages these European nations would have if they engage in joint ventures together with China in investments in third countries. Under conditions of hyperinflation and even energy blackouts, the cooperation with China can become the lifeboat for many countries.

Follow up questions: according to BBC, EU launches €300 billion bid to challenge Chinese influence, meanwhile, leaders detail \$600 billion plan to rival BRI at G7 summit 2022. What is your assessment of all the initiatives which are similar to BRI (e.g. Partnership for Global Infrastructure and Investment (PGII), Build Back Better World (B3W) Partnership, Global Gateway initiatives, etc.)?

ZEPP-LAROUCHE: So far, neither the United States nor the EU has come up with anything to match China's Belt and Road Initiative. The so-called Build Back Better plan was repeatedly reduced in size, scope and cost, ultimately rejected through procedural tactics used in the Congress, and bits of it finally included in the Inflation Reduction Act of

2022. "The EU's Global Gateway is already delivering," Ursula von der Leyen claimed during her State of the Union speech in September, but the question is, for whom? She did not mention the word "development" once, there is no fresh money allocated for it, and it is just a rebranding of previous plans like the Juncker plan, which went nowhere, since it counted on a combination of public investments, loan guarantees and private investments, which never came.

The key problem is that the G7 has no passion to alleviate poverty in the Global South through real economic development, but they want to export their Malthusian ideology as a geopolitical weapon against China. But they don't realize that the countries of the Global South can see that the Emperor is naked. As long as the leaders of the G7 are sitting on their high horse, like Josep Borrell, who thinks the EU is a garden and the rest of the world is a jungle, their ideological blindfolds will mean that they are living in a delusional world.

[Continued exchange:]

In 2023, China will mark the tenth anniversary of BRI, which development direction should be concentrated on in the next 5 years? And what field will be trending in the future? What do you think about the 'Digital Silk Road' and the 'Green Belt and Road Initiative'?

ZEPP-LAROCHE: I think that one of major foci should remain building basic infrastructure in all the countries who wish to cooperate. That is the key precondition for everything else. Then, the pandemic has demonstrated that the building of the Global Health Silk Road, a modern health system in every single country on the planet, is a top priority.

Obviously the Digital Silk Road carries the promise that the countries of the Global South can leapfrog to some of the most advanced technologies provided it is combined with appropriate education programs. They do not have to march through all

stages of development which the industrial countries passed through during the last 200 years, but, with the help of China and like-minded countries, they will be able to catch up in the foreseeable future.

The Digital Silk Road will bring dramatic changes in the next period as artificial intelligence and robots will increasingly replace traditional human physical work, setting human beings free to spend much more time for lifelong learning. This means that coming generations will have a much greater opportunity to develop all potentialities embedded in every single individual, something which is now completely wasted for billions of people who have to worry that they get their meal for the next day. Naturally the education of the mind and the aesthetic education of the character have to go along with these breakthroughs in science and technology and their application in the production process. But many Asian countries have already found the key to that problem, by reviving their sometimes 5,000-year-old cultures with an optimistic outlook for the potential of the future. So the Digital Silk Road and the Cultural Silk Road should be seen as part of the same project.

Also the Space Silk Road is related to that, because the extension of infrastructure into nearby space will represent the indispensable next phase in the evolution of mankind. Several countries of the Global South already have demonstrated great interest in participating in space programs. So there is all reason for optimism for the future of humanity.

Facing the severe global economic situation, how do BRI projects help participators cope with the economic downturn? ZEPP-LAROUCHE: As one can see now the central banks of the G7 are trapped in the hopeless contradiction between quantitative easing (QE) and quantitative tightening (QT). Eventually soon, only an end to the casino economy can resolve that problem. Several countries of the Global South are already reacting to

the weaponization of the dollar system by designing their own international currency and a new credit system.

The Chinese economic miracle demonstrates also another interesting aspect, namely that continuous innovation eliminates the occurrence of so called long term economic cycles.

So the countries of the West will have to make a choice in the coming period, either they will stick to their ideologically motivated policies and become increasingly marginalized, or they will remind themselves of their better traditions and decide to cooperate with the emerging new economic order.

Given the immediate threat of deindustrialization of the German economy, because the German government follows policies dictated by the Anglo-Americans in the confrontation against Russia, the sanctions, and weapons deliveries to Ukraine, we will go into a very dramatic weeks and months in the coming winter. And if the German economy collapses, it will affect all other European economies. There are more and more people demonstrating in many German cities, against the sanctions, against the high food and energy prices, and for a negotiated end to the war. Germany is an export-oriented economy, and therefore, the possibility to participate in projects of the BRI, in joint ventures together with China and other participating countries, is the only recognizable way how a deep depression in all of Europe can be avoided. And naturally, in many countries of the Global South there is already a total spirit of optimism concerning the chances the BRI offers to them. [dns][mgm]

Dit valg: Ubegrænset fusionskraft – eller ubegrænset krig

Den 30. november 2022 (EIRNS) – Kinas “Science and Technology Daily” rapporterede den 28. november om status for den omfattende forskningsfacilitet for fusionsteknologi (CRAFT), der er ved at blive bygget på Hefei Universitetet for videnskab og teknologi. Kina, fremgår det klart af rapporten, mener det alvorligt med at nå sit mål om at generere stabil fusionsenergi inden 2028 til anvendelse i et hybrid fission-fusionskraftværk og at skabe fusionsenergi direkte til elnettet inden 2035. Materialer og teknologier, der er nødvendige for at kontrollere fusionsreaktioner, afprøves i forvejen på CRAFT, et gigantisk kompleks, der vil være fuldt udbygget i 2024, som en del af det overordnede fusionsprojekt, forankret på universitetet, som er hjemsted for den superledende EAST-tokamak (Experimental Advanced Superconducting Tokamak) og det kinesiske videnskabsakademis institut for plasmafysik.

Det er en glædelig nyhed for alle på verdensplan. Det fænomenale fremskridt i menneskehedens magt på Jorden og i solsystemet, som vil følge af at beherske kontrollerede termionukleare fusionsreaktioner, har været velkendt i årtier. Lyndon LaRouche grundlagde Fusion Energy Foundation i 1974 for at fremme dens udbredelse, og da den amerikanske regering nedlagde den i 1987, var stiftelsens månedlige tidsskrift, Fusion, et af de mest populære videnskabelige tidsskrifter i USA.

Udviklingen af en økonomi fuldstændig baseret på fusionsenergi har taget så lang tid af rent politiske grunde, ikke af tekniske eller videnskabelige årsager. Det malthusianske, imperiale oligarki har været dens dødsfjende, men når folk

forstår det næsten ubegrænsede fremskridt, som fusionskraft og de dertil knyttede teknologier kan tilvejebringe, er det slut med den malthusianske tankegang.

Kina er ikke udelukkende engageret i at udvikle fusion, men involverer også andre nationer for at få del i denne udvikling. For 12 dage siden meddelte Kinas institut for plasmafysik, at en af instituttets fire fungerende tokamaks (reaktorer) var blevet demonteret, forsvarligt pakket ned i seks containere og nu er klar til at blive sendt til Thailand i midten af december, hvor den vil blive monteret og sat i drift på Thailands Institut for Atomteknologi!

Kina donerer tokamakken til Thailand og uddanner de thailandske videnskabsmænd og ingeniører, som skal betjene den. Når den officielt er sat i gang i første halvdel af næste år, vil videnskabsfolk og ingeniører fra alle de sydøstasiatiske lande kunne modtage den uddannelse, de ligeledes har brug for med henblik på at drive fremtidige fusionseksperimenter og -reaktorer i deres egne lande.

Denne handling er et mikrokosmos af en verdensorden, i samklang med menneskeheden.

Forestil dig, hvilke fremskridt der kunne gøres for at forbedre livet for alle mennesker på denne planet, hvis USA, Japan, Frankrig og Tyskland – for eksempel – handlede på samme måde.

Men i stedet truer de hidtil urystelige anglo-amerikanske magter og deres europæiske medløbere med deres bestialske syn på menneskeheden til stadighed med at udrydde selve menneskeheden. De er ikke tilfredse med den ødelæggelse, som deres krig mod Rusland har bragt over verden (herunder Ukraine), men forbereder sig på "den store", som lederen af USA's strategiske kommando, admiral Charles Richard, udtrykker det: en krig mod Kina.

I dag offentliggjorde Pentagon sin årlige "China Military

Power Report", hvori det erklæres, at Kinas beslutsomhed med hensyn til at fuldføre "den kinesiske nations opblomstring inden 2049" er det, der gør Kina til en trussel mod USA. Dagen før meddelte den amerikanske Defense Intelligence Agency (DIA), at den har oprettet en "Kina-missionsgruppe", der skal integrere alt arbejde, som DIA udfører om Kina, fordi Kina udgør "en eksistentiel trussel mod USA's langsigtede succes".

Den britiske neokonservative tænketank, Council for Geostrategy, har lanceret en kampagne for at få Hans Majestæts regering til at hæve sine operationer mod Kina i Himalaya-regionen op på samme niveau som sit engagement i dets maritime Indo-Stillehavs-"udfald". En af anbefalingerne er bl.a. at fremme den indisk-kinesiske grænsekonflikt. Modstand mod Kina stod højt på dagsordenen for NATO's udenrigsministtermøde på dets anden dag. NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg og udenrigsminister Tony Blinken erklærede inden mødet begyndte i dag, at NATO er forpligtet til at stå sammen mod Kina, idet Stoltenberg pralede med, at NATO har trænet og udrustet Ukraines væbnede styrker siden 2014.

USA's militær fremviste for tredje gang demonstrativt en af sine ballistiske missilubåde, denne gang på den britiske militærbase på Diego Garcia midt i Det Indiske Ocean. Ligeledes meddelte USA's strategiske kommando, at den tidligere i november havde gennemført en øvelse, Spirit Vigilance 2022, hvor det blev demonstreret, at otte stealth-bombefly kunne rulle ud og lette på én gang fra en flyveplads i Missouri.

Og de beklager sig over, at russiske og kinesiske strategiske bombefly fløj en fælles patrulje over Det Japanske Hav og Det Sydkinesiske Hav i dag?

Det er meget, meget skræmmende og fuldstændig unødvendigt, hvor dette er på vej hen. Mennesker er skabt til noget bedre, nemlig til at samarbejde om gensidig udvikling og til at glæde sig over det. Lad verdens borgere fatte mod og slutte sig til

Schiller Instituttet for at etablere en verdensorden, der er værdig til princippet om, at mennesker er i stand til at regere selv, på vegne af hinanden.

Foto: Miguel Á. Padriñán, Pexels CC0

Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur

Den 24. nov. 2022 (EIRNS) – Da det kortlægger den tilgang, der er nødvendig for at løse den samlede krise, som den samlede menneskehed nu er stillet over for, og derfor er i centrum for LaRouche-bevægelsens aktiviteter på alle fronter internationalt, samt kræver den bredest mulige undersøgelse og overvejelse, gengiver vi nedenfor det afsluttende afsnit af Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets konference den 22. nov.: “Stop faren for atomkrig nu; tredje seminar for politiske og sociale ledere i verden”, som blev afholdt af Schiller Instituttet den 22. november.

Det nye paradigme, som vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal rettes mod, skal derfor fjerne begrebet oligarkisme for altid og videreføre organiseringen af den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres.

Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal drøftes og, hvis der opnås enighed, realiseres. Disse ideer er tænkt som stof til eftertanke og som en dialog mellem alle mennesker, der er interesseret i at finde et grundlag for en

verdensorden, der garanterer menneskeartens varige eksistens.

Første: Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal være et partnerskab mellem fuldstændig suveræne nationalstater, som er baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten.

Andet: Den absolutte prioritet skal være at afhjælpe fattigdommen i alle nationer på planeten, hvilket er fuldt ud muligt, hvis de eksisterende teknologier anvendes til gavn for det fælles bedste.

Tredje: Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.

Fjerde: Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil har været kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, skal et af hovedmålene i den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at sikre adgang til universel uddannelse for alle nulevende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur består i at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller omtaler det, og den eneste person, der kan indfri denne betingelse, er geniet.

Femte: Det internationale finanssystem må omorganiseres, så det kan tilvejebringe produktive kreditter til opfyldelse af disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love som foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem skal være at øge levestandarden betydeligt, især for nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.

Sjette: Den nye økonomiske orden skal fokusere på at skabe betingelserne for moderne industrier og landbrug, begyndende med infrastrukturudvikling af alle kontinenter, der på sigt skal forbindes med tunneller og broer for at blive til en verdenslandbro.

Syvende: Den nye globale sikkerhedsarkitektur skal afskaffe begrebet geopolitik ved at afskaffe opdelingen af verden i blokke. Der må tages hensyn til alle suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde skal der udvikles metoder til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, som LaRouche foreslog, og som præsident Reagan tilbød Sovjetunionen.

Ottende: Tidligere kunne en civilisation i et hjørne af verden gå til grunde, og resten af verden ville først opdage det flere år senere på grund af afstanden og den tid, der var nødvendig for at rejse. Nu sidder menneskeheden for første gang i samme båd på grund af atomvåben, pandemier og andre globale virkninger. Derfor kan en løsning på den eksistentielle trussel mod menneskeheden ikke opnås ved hjælp af sekundære eller delvise ordninger, men løsningen skal opnås på niveauet af den højere Ene, som er mere magtfuld end de mange. Det kræver tænkning i retning af {Coincidentia Oppositorum}, Modsætningernes Sammenfald, af Nikolaj af Cusa.

Niende: For at overvinde de konflikter, der opstår som følge af indbyrdes stridende opfattelser, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over de underordnede, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i sammenhæng med lovmæssigheden i det fysiske univers. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde tilsvarende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En

lignende sammenhæng finder man i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.

Tiende: Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som omfatter langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA skal ikke bekæmpe denne indsats, men ved at gå sammen med udviklingslandene samarbejde om at præge den næste epoke i menneskehedens udvikling, så den bliver en renæssance af de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

Lad os derfor skabe en international bevægelse af verdensborgere, som i fællesskab arbejder for at forme den næste fase i menneskehedens udvikling, den nye epoke! Verdensborgere fra alle lande, foren jer!

Panel 1: At standse dommedagsuret – det fælles gode for hele menneskeheden Helgas tale

Den 22 november, 2022. [delvis udskrift af panel 1-talerne]

DENNIS SMALL: Den første taler i dag er Helga Zepp-LaRouche.

Hun er stifter af Schiller Instituttet. Hun er den ledende kraft i Schiller Instituttet og i LaRouche-bevægelsen internationalt, og hun er naturligvis hustru og enke efter Lyndon H. LaRouche samt hans nærmeste politiske samarbejdspartner i over 50 år.

Hun vil holde dagens hovedtale under overskriften "Principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur".

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg hilser jer velkommen, hvor end i måtte befinde jer.

Det, der har bragt folk fra hele verden sammen til denne konference, er erkendelsen af, at menneskeheden står ved en skillevej. Der er helt klart en fare for, at den nuværende geopolitiske konfrontation mellem de kræfter, der ønsker at hævde, at den vestlige liberale demokratimodel bør være den eneste "gode" og accepterede model, og de kræfter, der insisterer på, at idéen om en unipolær verden uigenkaldeligt er fortid og allerede er blevet erstattet af en multipolær verdensorden, kan medføre en atomkrig. En sådan krig kunne blive udløst, med vilje eller ved et uheld, i nær fremtid som følge af stedfortræder-krigen i Ukraine. En sådan krise kunne bryde ud inden årets udgang, hvis de forslag, der blev fremsat tidligere i år af folk som Malcolm Chalmers, vicegeneralsekretær for Royal United Service Institute (RUSI), om at "koge den russiske frø" ved at fremprovokere en "Cuba-krise på steroider", som han siger, gennemføres som følge af et ukrainsk forsøg på at generobre Krim. Rusland kunne opfatte dette som en eksistentiel trussel og aktivere sit atomarsenal på højeste alarmberedskab og true med at anvende det, siger Chalmers. "Det ville være et øjeblik med ekstrem fare", siger han, men på grund af den ekstreme overhængende fare i en sådan situation kunne det gøres "enklere" for alle parter at finde kompromiser.

At foreslå en politik, der har til formål at drive den strategiske konflikt til randen af menneskehedens udryddelse,

afføder ikke engang en kommentar fra regeringerne i den regelbaserede ordens åh-så-gode regeringer, men at argumentere med fakta om, at den russiske intervention i Ukraine har en forhistorie, kan i værste fald give en fængselsstraf i henhold til en ny lov, der blev vedtaget af det tyske parlament den 20. oktober, med en ændring af straffelovens artikel 130, stk. 5.

I tråd med dette britiske perspektiv er tilsyneladende Ukraines viceforsvarsminister Havrylov, som netop i et interview med Sky News har udtalt: "Vi kan trænge ind i Krim inden udgangen af december", og understregede om generobringen af Krim: "Det er kun et spørgsmål om tid. Selvfølgelig vil vi gerne gennemføre det hurtigst muligt."

Briterne er tilsyneladende villige til at udmærke sig ved at skabe verdenskrige, da det var Boris Johnson, der i april personligt sørgede for, at løftet om at afslutte krigen gennem forhandlinger blev saboteret. Desværre ser det ud til at hovedparten af det transatlantiske sikkerhedsetablisement, hvoraf mange netop har mødtes til den internationale sikkerhedskonference i Halifax, er enige: "Måden at beskytte det globale demokrati på nuværende tidspunkt er med våben og støtte til Ukraines kamp mod Rusland, ikke gennem forhandlinger", og de afviser ligefrem forslaget fra general Mark Milley, chef for USA's forsvarskommando, om at det nu måske er tidspunktet for diplomati.

Det er denne kriminelle politik for atomar balancegang, som indeholder faren for udslettelse af hele menneskeheden i en global atomkrig og den efterfølgende atomvinter, som automatisk gør hvert enkelt menneske på Jorden til verdensborger, der må tage ansvar for resultatet af denne nuværende fase af menneskehedens historie. Vi ønsker derfor at katalysere en international bevægelse af verdensborgere, som er engageret i at foreslå en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der vil tage hensyn til de enkelte landes interesser på planeten. Dette begreb, at tage hensyn

til alle landes interesser, var princippet i den Westfalske Fred, som dannede grundlaget for fred efter 150 års religionskrig i Europa, og som var begyndelsen på Folkeretten og grundlaget for FN-pagten, som vi skal opretholde og bekræfte.

Hvad er de grundlæggende principper, som en sådan ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal baseres på?

Det ufravigelige udgangspunkt for en sådan ny arkitektur må være et menneskesyn, som alle nationer kan blive enige om. Mennesket adskiller sig fra alle andre arter ved at være begavet med kreativ fornuft, at det er det eneste væsen, der igen og igen kan opdage nye gyldige principper i det fysiske univers, og kan, gennem anvendelse af disse videnskabelige og teknologiske fremskridt i produktionsprocessen, øge livskvaliteten, levetiden og antallet af levende mennesker. Det er dette kreative potentiale, som kendetegner mennesket som værende helligt.

Den epoke, der er ved at nærme sig sin afslutning, består af de sidste ca. 600 år, som begyndte med fremkomsten af den suveræne nationalstat, der er baseret på Nikolaj af Cusas' skrifter og den første suveræne nationalstat under Ludvig XI i Frankrig i det 15. århundrede, som for første gang var optaget af befolkningens fælles bedste, og modstanden mod denne idé fra det venetianske imperiums side. I 600 år har der været en uafbrudt kamp mellem disse to styreformers, mellem den suveræne nationalstat og den oligarkiske samfundsform, der har svinget frem og tilbage og til tider har vægtet den ene eller den anden tendens i en højere grad.

Alle imperier baseret på den oligarkiske model var orienteret mod at beskytte den herskende elites privilegier, mens de forsøgte at holde befolkningsmasserne så tilbagestående som muligt, fordi de som "får" er lettere at kontrollere (og det skal vi høre noget om lidt senere). Det blev anset for "normalt" at holde en vis andel af befolkningen som slaver,

eller "helotter", som Schiller beskriver det i sit skrift om "Solons og Lycurgus' love", der kan slås ihjel, hvis de bliver for mange. Det var den samme oligarkiske anskuelse, som var grundlaget for Malthus' ideologi og den underliggende forudsætning for al kolonialpolitik, også i de moderne former for kolonialisme, som præsident Sukarno havde advaret imod i sin tale på den første Bandung-konference i 1955.

Det er modstand mod denne moderne kolonialisme, der nu er en kraftig renæssance for i den alliancefri bevægelse, som arbejder på et nyt økonomisk system, der omfatter BRICS-Plus, som flere og flere lande ønsker at tilslutte sig, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), den eurasiske økonomiske union (EAEU) og andre organisationer i det globale syd.

Kristendommen opstod allerede under Romerriget, og for første gang i den europæiske civilisation indfandt sig ideen om, at det enkelte menneske er helligt som et billede af Skaberen og begunstiget med den skabende kraft, "{vis creativa}", som Cusa kalder det, der udgår fra hans eller hendes lighed med Skaberen. Den samme idé forekommer også i de to andre monoteistiske religioner, jødedommen og islam, samt i den sekulære humanisme, konfucianismen og den indiske filosofi og religion i traditionen fra de vediske skrifter, og der findes genklang af denne idé i andre kulturer. Hver gang der opstod strømninger i disse religioner, som afveg fra ideen om, at alle mennesker er hellige, som i korstogene eller inkquisitionen, betød det, at de blev redskaber for de oligarkiske eliter til deres formål.

Det nye paradigme, som vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal rettes mod, skal derfor fjerne begrebet oligarkisme for altid og videreføre organiseringen af den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres.

Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal drøftes og,

hvis der opnås enighed, realiseres. Disse ideer er tænkt som stof til eftertanke og som en dialog mellem alle mennesker, der er interesseret i at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer menneskeartens varige eksistens.

For det første: Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal være et partnerskab mellem fuldstændig suveræne nationalstater, som er baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten.

For det andet: Den absolutte prioritet skal være at afhjælpe fattigdommen i alle nationer på planeten, hvilket er fuldt ud muligt, hvis de eksisterende teknologier anvendes til gavn for det fælles bedste.

For det tredje: Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.

For det fjerde: Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil har været kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, skal et af hovedmålene i den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at sikre adgang til universel uddannelse for alle nulevende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur består i at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller omtaler det, og den eneste person, der kan indfri denne betingelse, er geniet.

For det femte: Det internationale finanssystem må omorganiseres, så det kan tilvejebringe produktive kreditter til opfyldelse af disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love som foreslået af

Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem skal være at øge levestandarden betydeligt, især for nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.

For det sjette: Den nye økonomiske orden skal fokusere på at skabe betingelserne for moderne industrier og landbrug, begyndende med infrastrukturudvikling af alle kontinenter, der på sigt skal forbindes med tunneller og broer for at blive til en verdenslandbro.

For det syvende: Den nye globale sikkerhedsarkitektur skal afskaffe begrebet geopolitik ved at afskaffe opdelingen af verden i blokke. Der må tages hensyn til alle suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde skal der udvikles metoder til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, som LaRouche foreslog, og som præsident Reagan tilbød Sovjetunionen.

For det ottende: Tidligere kunne en civilisation i et hjørne af verden gå til grunde, og resten af verden ville først opdage det flere år senere på grund af afstanden og den tid, der var nødvendig for at rejse. Nu sidder menneskeheden for første gang i samme båd på grund af atomvåben, pandemier og andre globale virkninger. Derfor kan en løsning på den eksistentielle trussel mod menneskeheden ikke opnås ved hjælp af sekundære eller delvise ordninger, men løsningen skal opnås på niveauet af den højere Ene, som er mere magtfuld end de mange. Det kræver tænkning i retning af {Coincidentia Oppositorum}, Modsætningernes Sammenfald, af Nikolaj af Cusa.

Niende: For at overvinde de konflikter, der opstår som følge af indbyrdes stridende opfattelser, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over de underordnede, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i sammenhæng

med lovmæssigheden i det fysiske univers. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde tilsvarende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng finder man i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.

Tiende: Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som omfatter langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA skal ikke bekæmpe denne indsats, men ved at gå sammen med udviklingslandene samarbejde om at præge den næste epoke i menneskehedens udvikling, så den bliver en renæssance af de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

Lad os derfor skabe en international bevægelse af verdensborgere, som i fællesskab arbejder for at forme den næste fase i menneskehedens udvikling, den nye epoke! Verdensborgere fra alle lande, foren jer!

Videokonference – Noösfærens fysiske økonomi: Genoplivning af Vladimir Vernadskijs arv. Lørdag den 12. november kl. 16 eller senere

Panel 2: kl. 20 eller senere

Den 1. november, 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttet er vært for en konference om Noösfærens fysiske økonomi: Genoplivning af Vladimir Vernadskijs arv, den 12. november fra kl. 10.00 til 17.00 dansk tid.

I denne tidsalder med omfattende politisk tumult, med uenighed om den positive rolle, som menneskelig teknologisk udvikling udgør, og den voksende fare for militær konflikt mellem atomare magter, hvad enten den måtte skyldes planlægning eller fejlregning, er det nødvendigt at undersøge og studere den store sovjetiske, russisk-ukrainske videnskabsmand Vladimir Vernadskijs (1863-1945) revolutionære idéer. Dette gælder især Vernadskijs begreb om noösfæren, den fysisk-økonomiske sfære, hvorigennem den menneskelige videnskabelige tænkning udgør den dominerende kraft i vort univers.

I en tid med opfordringer til at opdele verden i ideologiske grupper kræver begrebet noösfære et nyt paradigme, som bringer menneskeheden tættere sammen og ikke længere fra hinanden.

Det centrale i noösfæren er at opretholde et grundlæggende engagement i videnskabens fremskridt, dvs. at realisere de grundlæggende gennembrud i den videnskabelige tænkning, som, når de tillempes den produktive proces, øger menneskets indflydelse i biosfæren. Mens Vernadskijs primære

videnskabelige bidrag var hans opdagelse af "levende materies" kraftfulde funktion med hensyn til at omdanne og forbedre selve naturen af det underliggende inaktive univers gennem "atomernes migration", indså han også, at mennesket gennem udviklingen af sin videnskabelige tænkning udøvede en lignende effekt på at omdanne og forbedre biosfærens virke.

Mod slutningen af Vernadskijs liv, da Anden Verdenskrig nærmede sig sin afslutning, insisterede han på, at det var presserende for landene at forene deres kræfter og arbejde sammen for at realisere menneskehedens fælles mål, et engagement, som han delte med Sovjetunionens allierede i krigen, den amerikanske Franklin Delano Roosevelt.

Dette symposium har til formål at genoplive denne fremtrædende videnskabsmands navn, idéer, arv og mission. Vi har samlet kendte videnskabsmænd fra hele verden for at diskutere de grundlæggende videnskabelige fremskridt, der er opnået eller snart vil blive gennemført inden for deres respektive aktivitetsområder, hvoraf mange også var Vernadskijs forskningsområder. Om eftermiddagen vil vi drøfte nogle af de fysiske ingeniørprojekter, der pågår i forskellige dele af verden, med henblik på at forbedre menneskehedens vilkår – at udvikle noösfæren.

- Det første panel, der finder sted fra kl. 10 til 13, har titlen: "Vernadskijs revolution inden for videnskab og tænkning".
- Det andet panel, der finder sted fra kl. 14.00 til 17.00, omhandler "Fysisk økonomi: Udvikling af noösfæren".

Vladimir Vernadskij skabte, ved at udvikle begrebet noösfæren, i det væsentlige en unik tilgang til fysisk økonomi, som påfaldende ligner LaRouches metode for fysisk økonomi, der anvender kemi og graderne af fysisk output og input i produktionen som fornødne indikatorer, snarere end den uspecifikke monetaristiske tilgang. Udviklingen og opdagelsen

af nye ressourcer og nye metoder til at udnytte og fordele ressourcerne for effektivt at øge en økonomis produktive ydelse udgør en hjørnesteen i denne tilgang. Vandforvaltning og udvikling af energi- og transportkorridorer er ligeledes af afgørende betydning. Talerne i dette panel vil drøfte effektive forslag på disse områder og diskutere nye opdagelser om selve vandets natur og dets forhold til biosfæren og noöfæren samt de bredere spørgsmål om klimaet i forbindelse med solsystemet og galaksen.

Et websted og yderligere oplysninger vil snart blive offentliggjort.

Helga Zepp-LaRouches indlæg på BRICS forskningskonference

Den 25. oktober 2022 (EIRNS) – Nedenstående er Helga Zepp-LaRouches tale til "International Scientific and Practical Conference 'Scientific-Technological and Innovative Cooperation of BRICS countries'", arrangeret af den [russiske] Nationale Komité for BRICS-forskning.

Min helhjertede tak til den Nationale komité for BRICS-forskning for invitationen til denne vigtige konference!

For at starte med et citat fra Peter Westmacott, tidligere britisk ambassadør i USA, som netop har beklaget sig over, at Storbritannien er blevet "en kilde til morskab, vantro, medlidenhed og skadefryd i udlandet". Det er ydmygende for et land, som så længe har været et forbillede for et fungerende demokrati." Hvis man ser bort fra kommentaren om Storbritannien som et "fungerende demokrati", har det en vis nytteværdi at betragte Bank of Englands panikagtige

rutsjebanetur, skiftende fra QE til QT, for derefter at springe tilbage til QE med en hastighed, der ligner Liz Truss', der styrter ind i Downing Street 10 og ud igen. Mens nogle mennesker måske oplever "schadenfreude/skadefryd" over Storbritanniens undergang, er et mere nøgternt syn på sagen på sin plads, da det er det systemiske svigt i det neoliberale system, som udgør den virkelige dynamik bag den angelsaksiske geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina.

Mens det britiske etablissement river sig i håret over spørgsmålene om, hvad disse tegn på manglende regeringsduelighed vil gøre ved den britiske støtte til NATO's krig i Ukraine eller det særlige forhold til USA, peger uroen i Storbritannien på en større betydning af disse udviklingsforløb for BRICS og resten af verden.

Begivenhederne i London signalerer den endegyldige fremkomst af den globale systemiske krise, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, advarede om for 51 år siden, da præsident Nixon erstattede Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser. Han advarede dengang om, at en fortsættelse af dette pengepolitiske system, som var orienteret mod profitmaksimering for spekulanterne, nødvendigvis ville afstedkomme en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig – eller et helt nyt økonomisk verdenssystem.

Selv om processen med af-dollarisering allerede er i gang, hvor stadig mere handel mellem BRICS og nogle lande i det Globale Syd gennemføres i deres nationale valutaer, og hvor der foregår forberedelser til at etablere en ny international valuta baseret på en kurv af råvarer, er disse lande ikke tilstrækkeligt beskyttet mod afsmitningen af virkningerne af enten en hyperinflationær sprængning af det transatlantiske finanssystem som følge af fortsat kvantitativ lempelse eller en kædereaktion af kollapser med konkurser som følge af et forsøg på at dæmpe inflationen med kvantitativ stramning.

En repræsentativ kreds af regeringer, såsom BRICS, SCO og andre, der handler i flertallets interesse for størstedelen af menneskeheden, må hurtigt forberede sig på at etablere et nyt kreditsystem, som beskytter landene i udviklingssektoren mod virkningerne af en kaotisk opløsning af de vestlige centralbankers hidtil dominerende finansielle system. En anden stærk motivation er den uforklarlige og tydeligvis fuldstændig uigennemførlige hensigt fra ledende kredse i USA, Storbritannien og EU om at afkoble sig fuldstændigt fra Rusland og Kina og dermed indirekte fra samtlige lande, der er involveret i BVI (Bælte- og Vej-Initiativet).

På trods af at det gamle Bretton Woods-system forståeligt nok afvises af udviklingslandene, fordi det blev oprettet under Churchills og Trumans imperiale tankegang og aldrig tilnærmelsesvis realiserede præsident Roosevelts vilje til at skabe et kreditsystem, der ville gøre en ende på kolonialismen og i overvejende grad øge levestandarden for befolkningerne i den såkaldte Tredje Verden, udgør det en nyttig reference, for så vidt som det minder folk om, at finansielle systemer ikke er et gudsgivet fænomen, men kan udformes af regeringer.

Som Lyndon LaRouche konsekvent har insisteret på, må et nyt kreditsystem absolut omfatte:

- 1.) et system med faste valutakurser for de nationale valutaer, som kan justeres med jævne mellemrum;
- 2.) et samarbejdende system af nationale banker baseret på regeringernes suveræne beføjelser;
- 3.) begrænset omsættelighed af valutaerne;
- 4.) kapitalkontrol, som grundlæggende har samme virkning som en international Glass/Steagall-bankopdeling;
- 5.) beskyttende told- og handelsregler, som især beskytter udviklingslandenes spirende økonomier; og

6.) forbud mod enhver form for spekulation.

Det hidtil usete omfang af sanktioner mod Rusland, som har haft det udtrykkelige formål at "ruinere Rusland", idet de har nægtet Rusland adgang til alle moderne avancerede teknologier og forhindret diversificering fra eksport af olie og gas, som det blev citeret den 25. januar fra unavngivne embedsmænd fra Det Hvide Hus, har tydeligvis fejlet, og nu er de til gengæld i færd med at ruinere økonomierne i Europa, men især i Tyskland. Der er nu et tilsvarende forsøg på at nægte Kina adgang til chip- og halvlederteknologier. Følgerne af den hyperinflationære eksplosion af fødevarer- og energipriserne i udviklingslandene truer med en verdenshistorisk tragedie af hidtil usete dimensioner. Alle disse faktorer bidrager til den kendsgerning, at den nuværende industrielle kapacitet i både "Vesten" og i BRICS og det Globale Syd er langt under det, det vil kræve for at opretholde den nuværende verdensbefolkning.

Hvis BRICS-landene og deres partnere ønsker at afhjælpe denne situation, er den eneste pålidelige og ikke-inflationære mulighed at mobilisere alle tilgængelige ressourcer i denne gruppe af nationer til et koordineret "videnskabeligt drevet program". Det er afgørende at prioritere de nye videnskabelige gennembrud, som er baseret på relativt højere energi- og energitilstrømningstætheder, hvilket muliggør højere relative potentielle befolkningstætheder, en sammenhæng, som er et af de mest afgørende aspekter af videnskaben om fysisk økonomi, hvilket adskiller den fuldstændigt fra monetarisme. Dette behov for at anvende stigningen i den potentielle relative befolkningstæthed som målestok for værdien af en investering vedrører menneskehedens overlevelsesmuligheder på lang sigt.

I betragtning af at Rusland, Kina og Indien er blandt de førende rumfartsnationer, er rumfartsprogrammer med videnskabelige drivkræfter blandt de mest lovende områder, hvor afsmittende effekter af nye revolutionerende teknologier til andre områder af økonomien skaber den størst mulige stigning i produktiviteten af den samlede produktionsproces

med den højeste mulige hastighed. Det samme gælder i princippet for andre avantgarde-teknologier som f.eks. termionuklear fusion, biofysik og biokemi, kognitive videnskaber osv. De betydelige videnskabelige traditioner og kapaciteter inden for kernekraft og kernekraftrelateret videnskab i Rusland, Kina, Indien og Sydafrika er allerede til rådighed og kan udgøre det videnskabelige grundlag for en voksende sektor af "videnseksport" til omfattende teknologioverførsel og uddannelsesprogrammer til andre nationer i det Globale Syd, således at de kan avancere til et væsentligt højere produktivitetsniveau.

Samtidig med at der skal gøres en indsats for at anvende alle de menneskelige og arbejdsmæssige kapaciteter, der er til rådighed, og øge omfanget af teknologiske præstationer til det højest mulige niveau, skal der ydes støtte i form af billige kreditter og investeringsskattekreditter til hver enkelt "afsmittende effekt", der opstår som følge af de videnskabelige drivkraftprogrammer, som derefter gør det i stand til at løse afgørende problemer i økonomien.

Overførslen af de videnskabelige fremskridt til potentielt samtlige sektorer af økonomien sker hovedsagelig gennem to kanaler, nemlig uddannelsessystemerne og til maskinværktøjssektoren og derfra videre til fremstilling af varer, husholdningsgoder, infrastrukturudvikling og landbrugssektoren.

Det nuværende forestående systemiske kollaps af det finansielle system er naturligvis en alvorlig udfordring, men det er også en kærkommen anledning til endelig at få den største del af verdensøkonomien bragt ind på principper, der er i overensstemmelse med principperne i vores fysiske univers.

Hvem står bag sabotagen af Nord Stream-rørledningerne, af Helga Zepp-LaRouche

Af Helga Zepp-LaRouche

September 30, 2022 (Neue Solidarität) – Sabotagen og den mulige langsigtede ødelæggelse af de to Nord Stream-rørledninger, Nord Stream I og II, er et angreb på Tysklands eksistentielle interesser og belaster millioner af tyske borgere og et stort antal virksomheder med insolvens og i nogle tilfælde uoverkommelige udgifter til opvarmning i den kommende vinter. Men den tilintetgør også kravet fra demonstranterne ved de seneste protester i flere tyske byer, som havde krævet en ophævelse af sanktionerne mod Rusland og en åbning af de to rørledninger for at finde en løsning på de to mest dramatiske trusler, som Tyskland står over for i øjeblikket: den akutte fare for en verdenskrig, som følge af konfrontationen med Rusland, og faren for et totalt økonomisk sammenbrud, som energiprisernes eksplosion er en vigtig del af.

Hvis der nogensinde har været en situation, hvor regeringen skal overholde sin ed om at forhindre skader på det tyske folk, så kræver denne terrorhandling en kompromisløs afklaring og konsekvenser for de ansvarlige. Konsekvenserne af svaret på spørgsmålet om gerningsmændene er enorme og sandsynligvis identiske med spørgsmålet om krig og fred.

Ud over alle spekulationer om, hvem der kan være ansvarlig, er spørgsmålet helt sammenligneligt med de omstændigheder, under hvilke angrebet den 11. september fandt sted: Ligesom det

amerikanske luftrum overvåges problemfrit af den nordamerikanske luft- og rumfartskommando (NORAD), er Østersøen et af de mest nøje overvågede områder i verden, og som siden den kolde krigs dage har været kontrolleret af NATO og naturligvis af kyststaterne Danmark, Sverige, Finland og Tyskland ved hjælp af et tæt netværk af sonarer og undervandsmikrofoner, der overvåger alle bevægelser til søs og i luften.

Som ved alle kriminelle handlinger opstår spørgsmålet: Hvem havde et motiv, hvem havde den tekniske og personalemæssige kapacitet til at udføre handlingen, og hvem var fysisk til stede på stedet i det pågældende tidsrum? Nødvendigheden af at opfylde disse tre kriterier reducerer listen over mulige gerningsmænd til en meget kort liste, og i betragtning af de enorme tekniske krav, der stilles til beskadigelse af rørledninger, som er nedlagt og betoneret i havbunden på 70 eller 88 meters dybde, er der enighed på alle sider om, at kun stater har sådanne kapaciteter – og der er faktisk kun tre: Rusland, USA og Storbritannien.

En yderst nyttig vurdering¹ af sabotagen af Nord Stream-rørledningerne er nu blevet offentliggjort af den schweiziske oberstløjtnant (pensioneret) Ralph Bosshard, der tjente i OSCE's særlige overvågningsmission i 2014 som senior planlægningsofficer og efterfølgende i OSCE's planlægningsgruppe på højt niveau som bl.a. operationsofficer. Han beskriver de betydelige tekniske udfordringer, der skal overvindes ved en sådan sabotagehandling, og reducerer derfor gerningsmændene helt klart til militære specialstyrker, hvilket øger udsigten til, at der kommer meningsfulde oplysninger om angrebet frem i lyset. Den robuste konstruktion af rørledningerne, hvis rør er lavet af specialstål omgivet af et betonkappe, der er begravet under sten og dækket af andre materialer, kræver komplekse teknikker og brug af kraftige sprængstoffer fra den militære sektor i ca. 80 meter under havets overflade.

Bosshard påpeger, at hvis den russiske flåde var en mulig synder, ville den ikke have gjort sig den ulejlighed at ødelægge rørledningerne ud for den danske ø Bornholm midt i et område, der overvåges nøje af NATO, men kunne have gjort det lettere i den finske bugt. Medmindre man altså ønskede at demonstrere den russiske overlegenhed i krigsførelse på havbunden over for NATO, angiver Bosshard som en ret usandsynlige forklaring.

Så hvis Rusland kan udelukkes som den skyldige – Rusland kunne trods alt bare have lukket for gashanen, hvis Moskvas mål havde været at “skabe usikkerhed” og drive gasprisen op, som nogle medier spekulerer i – hvilke muligheder er der så tilbage?

Jens Berger påpegede i Nachdenkseiten, at den årlige NATO-manøvre BALTOPS i midten af juni fandt sted i Østersøen, hvor 47 krigsskibe, herunder den amerikanske flåde med helikoptertransportskibet USS Kearsarge, deltog under kommando af den amerikanske 6. flåde. En del af denne manøvre var en del af Task Force 68, som opererede ud for Bornholm med ubemandede undervandsfartøjer, der kan desarmere miner, men naturligvis også teoretisk set placere dem.

Mærkeligt nok var netop denne flådegruppe omkring USS Kearsarge igen blevet registreret med positionssignaler kun 10 sømil fra Bornholm i sidste uge. Det betyder naturligvis ikke, at disse skibe var involveret, men det er meget vel muligt, at de kunne have været det.

Den russiske ambassadør ved FN, Vasily Nebensya, tilføjede yderligere bemærkninger på et møde i FN's Sikkerhedsråd, der blev indkaldt med kort varsel fredag, nemlig at USS Kearsarge havde været i nærheden af Bornholm hele tiden siden juni, at skibets helikopterflåde havde patruljeret i Bornholm-området siden begyndelsen af august, og at disse flys flyveveje på overraskende vis faldt sammen med rørledningernes forløb. Nebensja: “Jeg understreger, at der er tale om offentlige data

om geolokalisering af sø- og lufttransport, som registreres på grundlag af signalerne fra transponderne. Det betyder, at USA ikke skjulte sin tilstedeværelse, og at det gennemførte sine manøvrer på en åbenlyst demonstrativ og iøjnefaldende måde.”

Er det sandsynligt, at Rusland ødelagde rørledningerne, som der blev investeret i alt 20 milliarder dollars i, og som Rusland kunne have forventet betydelige indtægter fra på lang sigt? Putin tilbød stadig på SCO-topmødet i Samarkand for 14 dage siden at åbne Nord Stream 2 og dermed levere 55 milliarder kubikmeter om året, hvis Tyskland var villig til at ophæve sanktionerne mod Rusland.

Nu cirkulerer videoen af præsident Biden, der på en fælles pressekonference med kansler Scholz i Det Hvide Hus den 7. februar lover, at USA vil være i stand til at lukke Nord Stream 2, hvis Rusland invaderer Ukraine. Da en journalist spurgte Biden, hvordan han ville gøre det, eftersom projektet er under Tysklands kontrol, svarede han: “Jeg lover dig, at vi vil være i stand til at gøre det.”

Biden var ikke den eneste, der fremsatte sådanne trusler: Tucker Carlson præsenterede nu på Fox TV en video af Victoria Nuland, der annoncerede det samme på en pressekonference i Udenrigsministeriet tilbage i januar i tilfælde af en russisk invasion: “Uanset hvad, vil Nord Stream 2 ikke komme i brug.” Efter angrebet på rørledningerne glædede den tidligere polske udenrigsminister Radoslaw Sikorski – ægtemand til den stridslystne atlantiker Anne Applebaum – sig og henviste til Bidens løfte af 7. februar i et tweet: “En lille ting, men hvilken glæde. Tak til USA.” Tweetet er siden blevet slettet.

Det er klart, at de her anførte fakta er indicier og endnu ikke beviser gerningsmændenes identitet. Men konsekvenserne af angrebet på Nord Stream-rørledningerne er enorme. De forstærker massivt den umiddelbare udsigt til Europas afindustrialisering og afhængighed af amerikansk LNG-gas, og de eksploderende omkostninger fører allerede nu til en massiv

udvandring af virksomheder fra Europa og især Tyskland til USA. Alt dette betyder et massivt angreb på befolkningens levestandard.

Den omstændighed, at rørledningerne har lidt betydelige skader, som ifølge operatørerne på ingen måde er umulige at reparere, men som vil være meget tidskrævende, tager først og fremmest vinden ud af sejlene på deltagerne i protestaktionerne, som havde krævet, at rørledningerne blev åbnet, og at sanktionerne mod Rusland blev ophævet. Rørledningerne er ikke funktionsdygtige i den kommende vinter og fremover, og en mulig vej til en diplomatisk løsning med Rusland, også med hensyn til den voksende krigstrussel, er begravet.

Hvis det imidlertid skulle vise sig, at angrebet kun var en gennemførelse af det, som Biden havde annonceret den 7. februar i Scholz' nærvær, må Europa straks frigøre sig fra underkastelsen under USA og Storbritannien og bruge alle sine kræfter på at overvinde konflikten med Rusland og i stigende grad også med Kina med diplomatiske midler.

Under alle omstændigheder vil det amerikanske virke i baggrunden ikke være noget helt nyt. Den 27. februar rapporterede Washington Post, at Ronald Reagan havde accepteret en CIA-plan om at sabotere den sovjetiske økonomi ved i hemmelighed at give den bl.a. forurenede software, som senere forårsagede en gigantisk eksplosion i den sibiriske gasledning i januar 2004. Denne afsløring kom fra tidligere luftvåbenminister Thomas C. Reeds erindringer, som rapporterede, at denne eksplosion blot var et eksempel på den "koldblodige økonomiske krigsførelse", som CIA udførte mod Sovjetunionen i den kolde krigs sidste år. Det var økonomisk konkurs, der førte til afslutningen af den kolde krig, ikke krigsførelse eller en udveksling af atomangreb, sagde Reed.

Vi skal passe på, at de tyske politikere, der ønsker at "ødelægge Rusland", ikke frivilligt slutter sig til

gerningsmændene og dækker over forbrydelsen. De “hårdeste konsekvenser”, som Ursula von der Leyen har bebudet, skal imidlertid gennemføres, hvis vi i Tyskland ikke vil opgive os selv. Under alle omstændigheder skal det sikres, at Rusland inddrages i undersøgelserne. Det er bestemt ikke nok, at Scholz har lovet støtte til Danmark og Sverige. At Tyskland sammen med sine partnere og allierede ønsker at styrke sikkerhedsforanstaltningerne og beskyttelsen mod sabotage af kritisk infrastruktur, som regeringstalsmand Hebestreit sagde, lyder igen mere som en overgivelseserklæring end som en meddelelse om, at denne regering har til hensigt at repræsentere det tyske folks eksistentielle interesser, hvilket den med sit embedsløfte har svoret at gøre.

Det er på høje tid, at vi minder den om dette.

zepp-larouche@eir.de

Annotation:

1. <https://schillerinstitute.com/de/blog/2022/09/30/sabotage-an-den-nord-stream-gaspipelines-fuer-einmal-reicht-die-frage-des-cui-bono-nicht/>

Billede: Boban Markovic, CC BY-SA 3.0.png

Helga Zepp-LaRouches åbningstale til konferencen i Schiller Instituttet:

“Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien”

Udskrift:

Jeg ønsker at tale om det emne, at den universelle historie ikke må ende i en tragedie. Hvem vil benægte det faktum, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig understrege dette eftertrykkeligt fra begyndelsen: Denne mangesidige, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af fejlagtig politik, og derfor kan den korrigeres. Det vil sige, hvis den politiske vilje til at gøre det forefindes. At mobilisere denne politiske vilje er hvad denne konference, der fejrer min afdøde mand, Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, har som formål.

Vi befinder os i en akut fare for, at den strategiske situation kommer ud af kontrol og forårsager en termionuklear tredje verdenskrig. En situation som er farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen, og som, hvis det kommer dertil, vil betyde menneskehedens udslettelse, en atomvinter, og der vil ikke engang være en historiker tilbage til at studere årsagerne til, at dette indtraf. Selv om der ikke er nogen tvivl om, at denne fare er meget reel, er der stadig nogle politikere der hævder, at intet scenarie kan udelukkes. Formiddagsbladet Bild Zeitung praler i dag med, at den nuværende ukrainske offensiv i Kharkov er massivt understøttet af NATO, pansrede køretøjer fra USA og Tyrkiet, kampvogne fra Polen, efterretninger fra NATO; USA yder i alt 10 milliarder dollars til våben i Ukraine. Er alle disse lande og NATO ikke allerede deltagende i krigen? Spørgsmålet er, hvornår den røde linje er overskredet, og hvornår vi får en regulær krig mellem

Rusland og NATO?

Desuden er finanssystem i den transatlantiske del af verden håbløst bankerot. Det er ved at gennemgå enten en hyperinflationær eksplosion som Weimar-Tyskland i 1923, blot ville det i dette tilfælde ikke ramme ét land, men hele det såkaldte Vesten. Eller vi kan meget snart opleve et kædereaktionskollaps, udløst af en meget forsinket renteforhøjelse gennem centralbankerne. Den Europæiske Centralbank har netop forhöjjet renten med 0,75 %, den højeste i dens historie. Jerome Powell fra den amerikanske centralbank fremkalder "smerten" fra Paul Volckers højrentepolitik, som i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne lå på over 20 %. Hvis man nu pålægger dette i den nuværende situation, hvor mange forgældede virksomheder allerede er gået helt fallit, og hvor der foregår en kapitalflugt fra de nye markeder, kunne det udløse et langvarigt styrt dyk ned i en mørk tidsalder i ethvert land, der er afhængigt af det transatlantiske finanssystem.

Hvis vi får et sådant sammenbrud, vil det naturligvis øge krigsfaren øjeblikkeligt. På verdensplan er der allerede en hungersnød. I forvejen er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte. Ifølge FN dør 25.000 mennesker hver dag af sult helt uden grund! Det er klart, at hvis der sker et sammenbrud, vil det føre til, at hundredvis af millioner, hvis ikke milliarder, mennesker dør.

Pandemien er ikke besejret. Der er udsigt til nye pandemier af samme grund som COVID-19 brød ud, fordi man i en fuldstændig underudviklet verden i store dele af hele kontinenter har undertrykt hele befolkningers immunforsvar.

I Europa og især i Tyskland er vi lige nu med den nuværende regerings politik ved at støde mod muren denne vinter. Der vil være omfattende konkurser, massearbejdsløshed, nødsituationer, strømafbrydelser. Banker som JPMorgan Chase forbereder sig allerede på at forlade Tyskland til fordel for London eller

andre hovedstæder i tilfælde af strømudfald, hvilket de forventer.

Officielt har vi en strategisk situation, hvor den regelbaserede orden i Vestens "demokratier" står over for de ondsindede "autokratier" og diktaturer i Rusland og Kina. I realiteten er situationen et spejlbillede. Landene i Asien, anført af Kinas fremgang, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen og en stor del af det Globale Syd, er ved at opbygge et nyt økonomisk system med det formål at overvinde fattigdom og opnå reel økonomisk udvikling. Der er tale om en renæssance af ånden fra Bandung, en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse. Det, som disse lande denne gang er helt fast besluttet på at gøre, er at afslutte kolonialismen endeligt: den kolonialisme, som officielt ikke eksisterer, men som opstod i nye klæder. De ønsker denne gang at gennemføre de fem principper for fredelig sameksistens.

Lad os se nærmere på dem. Hvordan forholder det sig egentlig i det såkaldte Vesten? Der eksisterer ikke længere noget demokrati. Muligheden for at Vesten kunne bevæge sig mod et system med "fascisme med et demokratisk ansigt" blev allerede i midten af 1970'erne drøftet af Den trilaterale Kommission og tænketanke, der åbent diskuterede, at det i tilfælde af et økonomisk sammenbrud kunne være nødvendigt at indføre så drakoniske stramninger, at man måtte gøre op med de grundlæggende forfatningsmæssige rettigheder. Samuel Huntington, der er kendt for The Clash of Civilizations, som var en plan for en Nord-Syd-konflikt, der skulle erstatte Øst-Vest-konflikten, og forfatteren til den forfærdelige bog The Soldier and the State, som er et regulært argument for lejesoldater, der skal forsvare imperiet, skrev for Den trilaterale Kommission i 1975 The Crisis of Democracy: Det var tanken om, at nulvækst ville gøre det nødvendigt at begrænse demokratiet; at hvis regeringerne er for demokratiske, så ville kun en katastrofal krise være tilstrækkelig til at pålægge folket de ofre, der måtte være nødvendige.

Altså, det er jo Carl Schmitts politik, at det er regenten, der fastsætter undtagelsestilstanden. [Fig.1] Dette bringer os tilbage til det punkt, hvor Abba Lerner sagde til LaRouche i den berømte debat [december 1971] på Queens College i New York, at hvis folk havde accepteret Hjalmar Schacht, ville Hitler ikke have været nødvendig. 47 år senere er demokratiet – som man for et stykke tid siden ville antage omfatter retten til ytringsfrihed – hvor en demokratisk mangfoldighed af synspunkter kunne udveksles, den idé er fuldstændig væk. Der findes ikke længere nogen sandhed, som man kan finde ud af, i det mindste tilnærmelsesvis, f.eks. gennem den sokratiske dialog; i stedet må man acceptere den ene fortælling. En stor del af den såkaldte politik, der foregår i dag, er et absolut forsøg på at få diktatorisk kontrol over denne fortælling.

En del af denne fortælling er, at krigen i Ukraine var resultatet af "en uprovokeret russisk aggression". Blot at nævne at historien ikke begyndte den 23. februar; hvis man siger, at der var en historie før dette, gør det en til Putin-agent, til medløber eller tilhænger af russisk propaganda. Hvis man foreslår at forsøge at afslutte krigen så hurtigt som muligt, hvilket også er den holdning, som førende militære eksperter har, såsom den pensionerede tyske general Kujat, tidligere generalinspektør i Bundeswehr og leder af NATO's militærkomité (en meget høj stilling), udtaler i en nylig artikel, at krigen ikke kan vindes af nogen af parterne, at sanktionerne kan forårsage uoprettelige skader på den tyske økonomi; at vores frihed hverken blev forsvaret ved Hindu Kush eller bliver forsvaret i Ukraine lige nu; at denne optrapning risikerer at føre til en atomkrig. Alt dette er naturligvis meget gode grunde til at forhandle en fredsaftale. Hvis man siger sådant, bliver man anbragt på en dødsliste på ukrainske websteder, som finansieres af USA's udenrigsministerium: Se, det er naturligvis ægte demokrati. De europæiske regeringer deltager regelmæssigt i møder i de ukrainske institutioner, som administrerer disse websteder, som f.eks. det ukrainske Center for bekæmpelse af Desinformation.

Lige nu har man i de fleste vesteuropæiske og amerikanske lande – Storbritannien især – en "Gleichschaltung", en ensretning i de toneangivende medier, som ville få Goebbels til at blegne af misundelse. Der hersker en McCarthy-atmosfære, et digitaliseret Gestapo. I de seneste måneder har adskillige mennesker fortalt mig privat, at de er bange for at sige deres mening, selv i private kredse, fordi de ellers er bange for at blive udstødt.

Jeg vil gerne præcisere dette: Vi har ikke brug for russiske analyser for at nå frem til vores konklusioner. Vi har en international privat nyhedstjeneste, Executive Intelligence Review, som blev oprettet af Lyndon LaRouche i 1974. Det Nationale Sikkerhedsråds Senior Director of International Economic Affairs, Norman Bailey, fortalte os i 1984, i sin stilling som rådgiver i Det Hvide Hus under Reagan-administrationen, at han anså EIR for at være den bedste private efterretningstjeneste i verden. Vigtigere er det, at vi ikke indsamler efterretninger ved at læse avisudklip, men ved at uddanne vores egen politik, og derefter evaluerer vi reaktionerne og drager konklusioner, og analyserer hvad det betyder.

Vi kender forhistorien om den 23. februar, fordi vi er en del af den. Allerede før Berlinmuren faldt, havde LaRouche forudsagt Sovjetunionens sammenbrud absolut korrekt i 1984, da han sagde, at hvis Sovjetunionen ville fortsætte sin daværende politik med at afvise samarbejdet med Reagan om SDI og holde fast i Ogarkov-planen, så ville landet bryde sammen i løbet af fem år. Det er præcis, hvad der skete. Vi fremlagde løsningen på dette – Den produktive Trekant, Paris-Berlin-Wien. Da Sovjetunionen brød sammen, foreslog vi at forbinde Europa og Asien gennem økonomiske udviklingskorridorer, og vi kaldte det Den eurasiske Landbro. Det var vores idé om en fredsordning for det 21. århundrede. [Fig. 2] Vis venligst billedet af Den eurasiske Landbro, som senere blev til Verdenslandbroen, som stadig er vores nuværende politik.

Det ville have været i alle landes egeninteresse at realisere dette forslag. Vi ved, at det blev afvist af geopolitiske årsager af Thatcher, Bush senior og Mitterrand, fordi det på det tidspunkt var disse landes politik at forvandle den tidligere supermagt Sovjetunionen til et Rusland, som blot ville blive degraderet til at være et råstofeksporterende tredjeverdensland. Det var tanken i 1991 at fjerne en potentiel konkurrent på verdensmarkedet, fordi man mente, at Rusland ville have flere uddannede videnskabsmænd og flere råstoffer, så hvis man tillod økonomisk udvikling, ville det blive stærkere end USA på det tidspunkt.

Men på trods af at denne politik blev afvist på det tidspunkt, vedblev vi med at organisere for Den eurasiske Landbro på fem kontinenter. Vi afholdt hundredvis af konferencer og seminarer, og fra det udgangspunkt oplevede og observerede vi på første hånd, hvordan den historiske chance fra 1989 [fig. 3] blev forspildt. Vi udgav en bog om det. Samt hvordan løfterne om ikke at udvide NATO mod øst blev brudt. Vi observerede på første hånd, ved at organisere for Den produktive Trekant og Den eurasiske Landbro, hvordan chokterapien i Jeltsin-årene reducerede Ruslands industrielle potentiale mellem 1991 og 1994 til kun 30 %. Hensigten om at ruinere Rusland var allerede til stede, og Jeltsin var det villige instrument for denne politik.

Nu, efter Putin kom til magten, blev politikken for farverevolutioner gennemført: den orange revolution i Ukraine i 2004, rosenrevolutionen i Georgien, den hvide revolution i Rusland og den gule revolution i Hongkong mod Kina. I 1999 iværksatte Blair politikken for "retten til at beskytte", som var en idé om at erstatte Den westfalske Fred og FN-pagten med en regelbaseret orden for at skabe grundlaget for interventionskrige i Sydvestasien og Libyen.

Nej, vi gentager ikke russisk propaganda. Vi forsøger at give historien en mere hensigtsmæssig retning, og vi konstaterede, hvem der støttede dette forslag, og hvem der var imod det.

Vigtigst af alt er vi ikke folk med den flade jords opfattelse. Vi har en anden tankegang, som vedrører det faktiske fysiske univers af ideer, og ikke meninger baseret på sansning. Det er derfor, vi ikke kan blive "nudget" – med Cass Sunsteins udtryk – til at tro på det, der er den tilladte fortælling.

Jeg sagde i begyndelsen, at vi befinder os i den værste krise i historien som følge af forkerte politik, og den kan derfor korrigeres. Se, LaRouche forudsagde i 1971, og det er sandsynligvis den vigtigste forudsigelse nogensinde i historien, at da Nixon indførte de flydende valutakurser og fjernede dollaren fra guldstandard, ville det føre til en ny depression, fascisme og en ny verdenskrig, hvis landene ville fortsætte med denne valutapolitik. Eller, vi ville være nødt til at få et helt nyt økonomisk system. Det var for 51 år siden. LaRouche har i mellemtiden lavet ni store prognoser og mange, mange flere ved hvert enkelt forgreningspunkt.

Da Den trilaterale Kommission introducerede den "kontrollerede opløsning af verdensøkonomien", og forfatterne til forslaget blev alle medlemmer af Carter-administrationen, var dette den onde idé om aldrig at tillade fremkomsten af merkantilistiske økonomier i udviklingssektoren. Aldrig tillade "et andet Japan" på den sydlige halvkugle, hvilket betyder, at Japan efter at have været uudviklet i mange århundreder, pludselig gennemførte en industriel revolution på få år under Meiji-restaureringen, som naturligvis kunne kopieres af alle udviklingslande. Det skulle være forbudt. Det blev efterfulgt af Volckers højrentepolitik, en brutal nedskæringspolitik, Reaganomics, Thatcherisme, fusioner og opkøb, outsourcing til billige arbejdsmarkeder, just-in-time-produktion, aktionærværdiskabelse, børsnøtering af mellemstore virksomheder, markedsderegulering, derivatspekulation, kvantitativ lempelse, negative renter osv.

På hvert niveau lavede LaRouche ikke blot en strålende analyse, men præsenterede også politiske initiativer [Fig. 4].

Han foreslog IDB i 1975, som var ideen om at erstatte IMF med en udviklingsbank, der ville gøre det muligt at foretage en massiv udbygning af udviklingssektoren. Han foreslog sammen med og for den mexicanske præsident José López Portillo Operation Juárez i 1982. Han foreslog det Strategiske Forsvarsinitiativ, som blev gennemført af præsident Reagan den 23. marts 1983. Vi udviklede i al den tid programmer for Afrika, Latinamerika, Eurasien, Mellemøsten og USA. LaRouche arbejdede altid ud fra den idé, at for at undgå at styrte ned i en langvarig mørk tidsalder måtte man få institutionerne til at forkaste og omstøde pengepolitikens forkerte forudsætninger.

Det drejer sig her om en grundlæggende forskel i tankemåden. Hvis man ser på den lange bue i den universelle historie, har menneskeheden gjort enorme fremskridt. Fra jæger- og samlersamfundet, hvor befolkningen ikke oversteg 10 millioner mennesker på planeten, har der alene i løbet af de sidste 10.000 år været en enorm befolkningstilvækst til omkring 8 milliarder mennesker i dag. Vi ser i denne historie et tilbagevendende fænomen: De egentlige spring fremad skete gennem renæssanceperioder. Jeg kan f.eks. nævne de klassiske grækere, Abbasid-dynastiet, Song-dynastiet i Kina, Den italienske Renæssance, den tyske klassiske periode; alle disse er høje faser i historien, og de blev altid katalyseret af et relativt lille antal personer, som bidrog med originale opdagelser som følge af passende hypoteser inden for videnskab og kunst, hvilket førte til nye erkendelsesmæssige niveauer vedrørende gyldige principper i det fysiske univers. Hidtil er disse opsving hver gang efterfølgende blevet afbrudt af fremskridtets fjender, som var i stand til at få samfundet fra de ledende lag og ned til det godtroende flertal af befolkningen til at antage synspunkter, der ignorerede de netop opdagede ideers rige, og erstattede dem med ideologier, der passede til disse fjenders – dvs. det herskende oligarkis – særinteresser.

Hemmeligheden bag hvorfor LaRouche har været den mest succesfulde prognosemager mht. økonomiske og sociale tendenser, mens alle hans kritikere har været lutter fiaskoer, ligger i det faktum, at han i løbet af sit liv erhvervede sig et uovertruffet kendskab til de ideer, som i løbet af årtusinder førte til kvalitative fremskridt i menneskehedens historie, i modsætning til de ideer, der ville folde universet ned fra det, som Gauss senere ville kalde det komplekse område, til en reduktionistisk, euklidisk opfattelse af objekter og begivenheder. Platon beskriver denne forskel i huleparadokset: Hvor ideernes virkelige verden eksisterer uden for hulen, mens de mennesker, der er afhængige af deres biologiske sanse- og opfattelsesapparat, kun opfatter virkeligheden som skygger, som sås de på væggene i en hule, svagt oplyst af et bål. Et afgørende eksempel på denne forskel fremhæves af de paradokser i geometrien, som ikke tillader reduktionistiske løsninger, såsom konstruktionen af de fem platoniske legemer og fordoblingen af linjen, kvadratet og terningen. Det er disse paradokser, der udgjorde grundlaget for en hel klasse af tænkere, som tænkte og efterfølgende gjorde opdagelser inden for det komplekse område og den platoniske tradition: Brunelleschi, Nicolaus af Cusa, Pacioli, Leonardo da Vinci, Kepler, Gilbert, Fermat, Huyghens, Leibniz, Bernoulli, Kästner, Gauss, Lazare Carnot, Dirichlet og Riemann. Og naturligvis Einstein og Vernadsky. Alle fremskridt i menneskehedens historie er kommet fra denne tradition, som LaRouche har påvist i talrige afhandlinger.

Tværtimod har den reduktionistiske traditions ideologer absolut intet bidraget med, men derimod gjort meget for at tilsløre indsigten i virkelig viden, såsom den aristoteliske tradition fra Descartes, Newton – husk hans berømte "hypotheses non fingo", man behøver ikke hypoteser, eller man antager ikke hypoteser – Boyle, Euler, Lagrange, Laplace, Cauchy, Clausius, Grassmann, Helmholtz, Maxwell, Lindeman, Felix Klein, Bertrand Russell og deres elever.

Det samme gælder i bund og grund for ideer i kunsten, hvor man har den grundlæggende, aksiomatiske forskel mellem den klassiske kunst, der sigter mod at højne publikums skabende kraft, og de former for kunst, der dvæler ved at banalisere eller, endnu værre, brutalisere sanserne – oligarkiets foretrukne metode til kontrol af befolkningen. I denne henseende er der ingen forskel mellem Romerriget, der gjorde publikum i amfiteatret medskyldige i drabet på gladiatoren, hvor publikum skulle sætte tommelfingeren op eller ned for at afgøre, om gladiatoren skulle dø eller leve, og den voldskult, som fremstilles i underholdningsindustrien i dag. LaRouche havde en dybtgående viden om de forskellige aksiomatiske synspunkter i disse modsatte traditioner og gav rigeligt bevis for, at det fysiske univers ikke følger den euklidiske geometris vej, f.eks. forskellen mellem den korteste afstand og Leibniz' faktiske princip om mindste aktion. [Fig. 5]

På samme måde kan den fysiske økonomi ikke beskrives fyldestgørende ved hjælp af matematiske og statistiske metoder. LaRouche udviklede hele sin økonomiske videnskabelige metode, udtrykkeligt med en polemik mod informationsteorien og Norbert Wiener's og John von Neumann's systemanalyse. Eller, algoritmer egner sig heller ikke til realøkonomien, men kun med metoderne for en riemannsk rumtid i den generelle relativitetsteori. Det er kun denne tænkning i form af det komplekse område, som kan begrebsliggøre virkningen af en uendelig række af opdagelser af kvalitative nye principper i det fysiske univers, som hver især definerer en helt ny økonomisk platform, hvor det nyopdagede princip omdefinierer den relative produktivitet af hvert enkelt aspekt af den samlede økonomi. Ud fra denne metodologiske tilgang nåede LaRouche frem til det unikke begreb om relativ potentiel befolkningstæthed og det beslægtede begreb om energistrømningstæthed i produktionsprocessen, som begge må øges kontinuerligt pr. kvadratkilometer og pr. indbygger på grund af ressourcernes relativt begrænsede karakter på hvert udviklingsniveau. På hvert niveau er der en tendens til, at

omkostningerne til udvikling af ressourcerne stiger og dermed sænker arbejdsproduktiviteten. Med stagnation af det teknologiske niveau stiger bestræbelserne og omkostningerne ved at opretholde det samme antal mennesker, og den relative potentielle befolkningstæthed falder. Men konklusionen af denne kendsgerning er, som LaRouche konkluderer, præcis det modsatte af, hvad den onde Romklub konkluderede i sin oligarkiske propagandapamflet, Grænser for Vækst, nemlig at man fra nu af har brug for nulvækst og endda negativ vækst.

Dette skrev LaRouche imod [Fig. 6] i sin bog *There Are No Limits to Growth*, hvormed Lyn skrev en af sine vigtigste bøger, og påviste at vedvarende videnskabelige og teknologiske fremskridt er nødvendige, og at man når højere grader af anti-entropi ved kontinuerlig anvendelse af menneskelig kreativitet. Dette svarer til lovene i det virkelige fysiske univers, og det er således forudsætningen for menneskehedens varige overlevelse.

Det relative befolkningspotentiale i det primitive samfund var ca. 0,06-0,1 personer pr. kvadratkilometer, og det samlede potentiale i verden var ikke større end 10 millioner mennesker. I dag, med 8 milliarder mennesker, er der over to størrelsesordener mere, og med den kommercielle anvendelse af fusionsteknologi inden for rækkevidde og de eksisterende teknologier til at producere stort set ubegrænsede mængder nyt frisk og rent vand kan befolkningspotentialet fordobles og endda mere end det på meget kort tid og skabe en levestandard for hvert enkelt menneske, der kan sammenlignes med den gennemsnitlige familie, der lever i Schweiz i dag [Fig. 7].

Fra sol- og vindenergi, med en meget lav energigennemstrømningstæthed, over fossile brændstoffer til kerneenergi, er denne måling steget fra 0,2 kilowatt pr. kvadratmil til 70.000 kilowatt pr. kvadratmil, og har potentiale til at stige til 10¹⁵ kw/kvm med anden generation af fusionskraft. I lyset af denne realitet betyder udfasningen af kerneenergi i Tyskland og EU's politik for den grønne

omstilling, Green Deal, ikke kun Tysklands endeligt som industristat – og det er de grønnes hensigt – men også en reduktion af den relative potentielle befolkningstæthed i verden, fordi produktionskapaciteten i verdens fjerdestørste økonomi, Tyskland, vil blive trukket fra, og dette vil absolut føre til en stigning i hungersnød, epidemier og social uro. Dette er også hensigten hos det malthusianske oligarki.

LaRouche kendte alle de væsentlige repræsentanter for de to modsatrettede synspunkter, og han gjorde det fuldstændig indlysende for enhver, der ønskede at vide hvorfor elimineringen af kreativitet og genialitetens potentiale var så absolut afgørende for den oligarkiske klasse, for hvem den onde Malthus kun var en betalt skribent. Så det var klart, at fællesnævneren for det britiske Ostindiske Kompagnis udsigter, Den trilaterale Kommissions kontrollerede opløsning af verdensøkonomien, Hans Joachim Schellnhuber Store Transformation og World Economic Forums Store Nulstilling er den samme reduktionistiske, empiriske, malthusianske ideologi.

Da Kina erkendte sin fejl, at antagelsen om planetens begrænsede ressourcer var forkert, ændrede de et-barns-politikken, fordi de erkendte, at hvert ekstra barn ville bidrage med potentialet for nye kreative opdagelser, og de understregede efterfølgende det fortsatte behov for innovation i økonomien. Således skabte den kinesiske økonomi et mirakel, som ikke led under økonomiske cyklusser, fordi den fortsatte stigning i produktiviteten eliminerede årsagerne hertil.

Så Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori, og USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas ondsindede politik.

BRICS-landene, SCO, som afholder deres store topmøde den 15. og 16. september – om få dage – i den gamle silkevejsby Samarkand i Usbekistan, mange organisationer i det Globale

Syd, som arbejder på en ny økonomisk verdensorden, der genopliver traditionen fra Den alliancefri Bevægelse – alle disse organisationer har til formål at gøre en ende på kolonialismen, overvinde fattigdom og underudvikling. Bælte- og Vej-Initiativet, det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Sikkerhedsinitiativ, som Kina har foreslået, er alle ideer, som skal overvinde de geopolitiske konfrontationer og skabe en platform for en fælles fremtid for menneskeheden.

I stedet for at forsøge at dæmme op for denne udvikling, bør USA og Europa genoverveje årsagerne til, at vi befinder os i det nuværende rod, og vi bør gå sammen med disse lande om et nyt paradigme for internationale forbindelser baseret på de 5 principper for fredelig sameksistens og FN-pagten. Vi bevæger os ikke kun ind i et varmt efterår og en varm vinter, men efter al sandsynlighed i retning af hele systemets sammenbrud. Derfor har Schiller Instituttet fremlagt behovet for et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, på bordet.

Så med Friedrich Schiller kan vi sige: "Mennesket er større end sin skæbne", forudsat at vi følger López Portillos råd og "lytter til Lyndon LaRouches vise ord. Mange tak